๏ เบ๊องบ่าวต้นงัวเจือง　พังมา
พายเจืองแชงไล่ชู　ตี่เข้า
๏ ยาบยาบช้างแมนชั่น　พังมา
แองคอนผายผ่ากวน　กุมต้อง
ฝูงเมนถ้มทังยืน　วางเคือง
ขายี่ ได้หมู่ม้าทังช้าง　หมื่นตัว　ฯ
๏ เถ้าจ่าซ้อนถือไพ่　พายขวา
(หวังว่า) ตัวตายเมือสู่จอม　ไนฟ้า
แมนผาพ้อมเมืองวัง　ท้าวแฮด
ชนซ่องหน้าเขาคว่าง　โฮมเอา　ฯ
๏ ท้าวแตดเข้าพ้อมพี่　โฮมแทง
ก็อหานเขาผ่องเพง　เกาได้
แมนแดงฮ้ยอดอย　ถ๊มเหยี่ยด
เหยี่ยดหมู่เบ๊องเขาผ่อง　ไลคืน　ฯ
๏ เบ๊องปู่พันท้าวหนุ่ม　สามมะเฮี่ยว
อื่อที่อ ชาวเงินยางยาดกุม　เอาช้าง
ถิ่นถิ่นเบ๊องวือ　วางเบิ่น
เงือดหอกก้าบายได้　ไล่แทง　ฯ
๏ กวนเกิบต้องชี่วาด　แกวทอง
โฮโฮขายี่ชิ่ง　เอาช้าง
ชูเถิงท้าวเมืองหวา　วอแต่
คุนี๊ ข้าท่านท้าวทองถ้าน　ดูกจอม　ฯ
๏ แมนท่าวถ้มตายไขว่　เต็มนา
ตื่นเหลืองหนิ่งวิ่งคู　ปื่นต้าย

พยาเมืองเจ้าแดนผี　ฟ้าฮ่วน
เห็นไพ่ถ้มดูฮ้าย　ถวดได　ฯ
๏ ไจด่วนจ้อท้าวว่อ　เมืองหวาย
ยิงปืนไฟถืกแมน　มวนถ้ม
ขุนทวงจ๊มพายงาม　เดยไล่
แมนพ่ายค้านเดี่ยนถ้ม　มากมูน　ฯ
๏ เถ้าไล่ฟ้าฟ้าวฟั่ง　โตนพาย
ไลจอมเมืองด่วนเมือ　ทะฟ้าว
จอมเมืองเจ้าก็อเมือง　ฟ้าฮ่วน
เสิกทุ่มถ้นดูฮ้าย　ฮีบถอย　ฯ
๏ ทะด่วนเข้าเมืองไหย่　เมือเวียง
เก็บเอาฝูงบ่วยฮำ　เมือบ้าน
สวาสวาให้ในเวียง　จักแตก
แมนย่างฮุ้เขาฟ้าว　ฮีบมา　ฯ
๏ คิดฮุ่งเบ๊องอามาตย์　แนวจอม
พงสาสายสืบนาม　แนวเถ้า
เขาก็ ปุนคำให้แมนสม　เต้ ส่วย
ขอแก่เจ้าธรรม์เหง้า　ดูกจอม　ฯ
๏ ปู่จิ่ง หว้ายบ๋าไม้มาฮอด　ยินกะหาย ว่าเนอ
เชือเยี่ยะ ยวงคำแหนเหนี่ยวเจือง ไจแจ้ง
สอะนายขึ๊นถวาผัน　ผายด่วง
ข้ามท่งแด้งเดยฮอด　พดกือ　ฯ
๏ แดเห็น ค้ายท่งกว้างเหมิ่นเน่า นองคน
บ๊อสือเมนขาดคอ　ตายขว้า
ขาจิ่ง ถงถวาแด้วเฮวถอง　เถิงราช
นายสี่ต้าปะนิ๊มนิว　นอบถวาย　ฯ

๏ ปุนคำต้านถอยเลี้ยง　เลยกล่าว
ยสโยคเท้าคุงฟ้า　ฟากสวรรค ๆ

๏ เซิ่งท่าน หอมบ่าวแก้วล้านติ่ว ตกเมือง
แคนคุงนางหยู่หมอง　เหมือนไช้
เจียมแต่ บาไททท้าวเงินยาง　ตกท่ง
น้องท่าน ให้ชุ้มือแถมถ้อย　คูบดา ๆ

๏ อันนึ่ง บามะราชฮ้ะฮามแห่ง อาหาร
วางผมเสียบอหวี　ลืมเก้า
โยธาพ้อมทุกคน　ยินยาก
พระบาท เจ้าคุ่มฟ้านานโผด　รือเปน ๆ

๏ วิบากเบื้องท้าวหิ่ง　หุนบัง
เขาก็ เซนมัวมาเพิ่งเฮา　พายพี้
เต็งเค็งเท้าตายืน　ซนซ่อย
โพดเดิบต้องฮมฮ้อน　ซู่ดวง ๆ

๏ ว่าจัก เต้าเยื่องข้อรินหมู่　พาวอน
แมนหลวงเขาชมพด　หายน้อง
ถอนว่า พามัวตั้งหุนบัง　กะทำโทส
ขอเหนี่ยวเจ้าปุนป้อง　ค่อยพึ้ง ๆ

๏ สัตว์ลิ้งท้าวยังโผด　ปานี้
หวังจัก เห็นพิมานคำฮ่วมนาง　ในฟ้า
ซื่อจัก ก็อพดม้างเมืองอวน　เอาง่ายนักแล้ว
อันนึ่งเปนดั่ง ท้าวปูกไม้ถ้าตั้ว　หากถอนหั้นแล้ว

๏ นายก่ายข้อนบราช　เร็งโฌ
ออระซอน เสียงสองแมนค่อยแถม ไพถ้อย
ฮมเพิงห้องอินโท　เทวโลก
เพาะว่า เปนก่ำฟ้าเนาแล้ง　พ่อตาย ๆ

๏ อันนึ่งเปนตั้ง น้ำไค่แห้งเซินซาด ปาเมา
ยูเซากวนเกิบกุม　กินบ้าง
อันนึ่งเปนดั่ง พานแหห้อมกวนมัว เมาไหย่
พระบาท เจ้าคุ่มฟ้าคือคู่　กะเสดา ๆ

๏ แมนก่ายข้อต้านปาก　พอหู
ฮอมคำ เถิงอาอวนแม่เมือง　นางท้าว
ถวายเยี่ยซ้อยทองแดง　มุนมาก
ทุกที่เทียนขอไหว้　ซู่ปี ๆ

๏ แม่นว่า ซะบุเนื้อขาวฟอง　คำหยาด
อาท่านน้าวทั้งน้อง　มอบมวน ๆ

๏ แต่นั้น พระบาทให้เส็งสิ่ง　โยธา
ยังควน เปนปะการไดซ่างสู　ฝูงเถ้า
เร็งโฌค้าสะเด็ดพึ้ง　พี่พาก
ฝูงเพื่อนพ้อมหลายเถ้า　กล่าวเจือง ๆ

๏ อ้ายคว่างต้านฮ่มพาก　คำแซง
ฮมฮมซานซู่เมือง　ตาพั้น ๆ

๏ เขาท่อ ถอนฉุบล้างมากล่าว คำงาม
ในเวียงเขาโอดเซิง　ซนช้าง
แหนงสู้ พ้นคอซ้ำเซยตาว　ยังม่วน
ให้ช้างแก้วแทงซ้ำ　ซากงา ๆ

๏ เขาวอนต้าวแคนผี้　เต้าซ่อย เฮวพุ้น
ฟ้าฮ่วนขว้างฝูงฮ้าย　บ่อได ๆ

◉ ยอระม่อยหน้าท้าวฮุ่ง คึดคาม
เชื่อเยี่ยะ กอยคำคืนคอบอา ทังน้อง
ฮันใดได้หุนบัง ท้าวหิ่ง
เฮาหย่าได้ขึ้นข้อง ผึกกัน ฯ

◉ ขวันแวนไว้แพงเมือง คำหยาด
พี่จัก หว้ายย่านฟ้าคืนฮู่ เงินยาง ก็แล้ว ฯ

◉ เมียนตั้งแอ้วคถาที่ ทัวระทาง
ผันถวาเมื่อฮอดวัง เวิงกว้าง
กอยคำขึ้นแหนเถิง ฟ้าฮ่วน
เถยกล่าวเจ้าแพงด้าน แม่เมือง ฯ

◉ ยินเกือนกั้นกั้นเกือน ฮนตะวน
เคืองแคนคึดซู่ดวง เถยหม้อม
กางเวียงฮ้อนเฮฮน จักแตก
เลิกไหย่ถ้อมพลด้าน ด่วงเวียง ฯ

◉ เถยกล่าวถ้อยเถิงท่าน แมนหลวง ซ่อยรือ
คำเมืองเขาขาดขึ้น เหมือนฮ้าย
ขันจัก ยอปวงฟ้าพายเฮา รือฮาบ
นางนาดหม้อมเหมือนไว้ บ่อสำบาย ฯ

◉ คำหยาดกั้นกินโสก แสนแถว
ในทวงคือกั่งป่าน กินเสี้ยน ฯ

◉ วอนเทพพะค้ายทุกปาก เติมพล
บันนาการ เถิงแถนลอซู่ดวง ดาวฟ้า
เฮฮมฮ้อนพายเฮา มีมาก
บอกที่ พลท่านเจ้าไจก้า ด่วงเมือง ฯ

◉ ให้บอกท้าวผู้อาด แมนบิน
มันก็ กอยคำเถิงลือเมือง ฝูงเหง้า
ท่อจัก ดองคำถ้าแถนลอ ผู้เผือก
เชินท่าน ผู่แห่งเหง้าลงซ่อย คุมวาง ฯ

◉ ปะดับเคืองพ้อมคำแจก จูมถ่าย
เทพาเปนมงคุนโผดฮู ฝูงซ้อย
ดูตั้ง พายเชียงขึ้นคุมวาง ม้วมาก ว่าเนอ
ท้าวฮุ่งเจ้าทองด้าน หนีบเหง ฯ

◉ ซูปากตั้งแพนมาก หลายเหลือ
เต็งพลหลวงแวดเวียง วังล้อม
เฮาก็ เมือทันท้าวแถนลอ ดงเทียน
พลพวกพ้อมเฮือนฮ้าน มอบมวน ฯ

◉ ขอเหนี่ยวเจ้าลงซ่อย ชนพาย
ทังเมืองกางเพิ่งบุญ จอมเจ้า
ฝูงแมนพ้อมคาเขี่ยว ทุกปาก
ปะดับไส่ต้อยสานไซ้ เลิกไป ฯ

◉ ของฝากถ้นคำแจก ยอเติม
ขะถอนปะดับออกเวียง คถาคุ้ม
เถิงที่ ดงเตยขึ้นพูเขียว ข้ามด่วง
กายเซดห้วยเถิงที่ นครขวาง ฯ

◉ ฟ้าต่ำพุ้นเขาว่า เจ็ดแถว
เขาก็ แปงกะไดทองก่ายเมือ เมืองฟ้า
ผันถวาขึ้นเมือบน ดวงเทพ
หว้ายแม่น้ำไจได่ เถิงแถน ฯ

๏ ขึ้นสู่กว้านพิเศส เสาเดียว
แมนกอหาล้ำเมือง ขวาซ้าย
ฟังคำจ้านอันแหน การใหญ่
ค้ายคุ่มฟ้าเมืองฮ่วน เปนมัว ฯ

๏ สองไค่ถ้อยเถิงท่าน เทวดา
ผนผนคับคั่งโฮง แถนต้อ
แปคำต้านทุกอัน ถามที่
มาฮอดฟ้ายินเจ้า ชู่ปะการ ฯ

๏ เฮาเฮียกถ้อยเถิงท่าน เทวดา
เชินขาเมือสู่เวิง เกยกว้าง ฯ

๏ ย้ายย่างขึ้นเมือฮอด เถิงสถาน
ยนยนปู่สาดลาย เดียนถ้า
สองนายขึ้นเมือเกย แล้วนั่ง
ถวายพาก เจ้าแผ่นฟ้าฮมฮู้ ฮ่างแมน ฯ

๏ ไขเงื่อนถ้อยปะดับไต่ สานมา
ถามข่าว พมพี่มานหยู่ดี รือเจ้า
เกิ่งญาเหง้าแพงเมือง ง้อมมาด
ฟ้าฮ่วนผู้ธรรม์เหง้า กล่าวมา ฯ

๏ ของฝากถันคำแจก จุมดาย
แถนถอถามสิ่งได มาเต้า
ขาจิ่ง ถวายคดีให้แถนถอ ฮู้ฮ่าง
ท้าวฮุ่ง ผู้แห่งเหง้ามาต่วง ดูมวาง ฯ

๏ ค่างค่างข้างสางถ่าว นับแสน
ถวางงามเขาแวดเวียง วังล้อม
ดูก็ ดาพดก้วะกากัน ดูมาก
หดานท่านหม้อมยินฮ้าย หยู่วอน ฯ

๏ คิดเมือ ท้าวด่วนล้มลดชั่ว เมือพม
ยังท่อ ยิงเดียวหอมสืบสาย ยังน้อย
เขาก็ ดูแควนหม้อมทุกอัน มีมาก
ขอแก่เจ้าลงพ้อม ช่อยพด ฯ

๏ พระบาทเจ้าด้านโลก แถนลอ
ธรรม์ยำ กินกาหลงหยู่กะเดิม ยูด้าง
ทุกไทพ้อมขุนแถน เลยกล่าว
วอนพระน้าวใจแจ้ง ช่อยพด ฯ

๏ ท่าวค่าวหน้าแมนเถ่า ค่ากะดี
เคืองหาน ก็อพดมากล่าวเอา เปนข้อย
ธรรม์ยำไท้เชินแถน ลงช่อย
เวนหมู่ช้างสินล้าน อึกนาง ฯ

๏ ออระม่อยหน้านงถ่าว แถนวี
มันก็ ขานคำลงหมู่แถน ธรรม์เหง้า
มันก็ ยินดีสู่ขนพาย พ้อมฮ่วน
เจ้าหมื่นม้าวขานข้อ ขอบใจ ฯ

๏ เฮาจัก ลงช่อยข้างฟ้าฮ่วน ทางไกล
สามแถน ปงอาหารสู่เขา ชาวฟ้า
ขะลอนตั้งโถนคำ ดูอาด
เฮียงซ่องหน้าฝูงท้าว ลูกแถน ฯ

๏ คุบพาดค้องกะสิ่งเสบ ส่วนไถ
ยนยน ยอเทียนคำซู่อัน เอาได้
ขุนนายม้วนเลยไถ แล้วหย่า
จันท์ส่องแจ้งคลาค้าย ค่ำจวน ฯ

๏ ทุกปากพ้อมเนาเน่ง นิทรา
ดีแท้ ฮวานๆ วันเฮือเฮือง ในฟ้า
เขาก็ ดาพายพ้อมแถนลอ ด้านเคือง
เปนดั่ง ฟ้าฟื้องพื้นเถิงถ้วน ซู่พาย ฯ

๏ ซู่ปากพ้อมขันฮ่อ ฮบเจือง
ทังหลายไหลหลั่งเมือ โฮมเจ้า
ดูเฮืองเหน้าในเฮือน หลายหมู่
แถนย่างขึ้นไปอาบ มาสถาน ฯ

๏ ซาดซาดน้ำนั้วส่วาย วางลง
สีคานถอยส่วายมือ เช็ดหน้า ฯ

๏ แถนเล่า ให้บอกเหล้าไหไหย่ ปั้กกำ
พันไหเฮืองฮอดดี ทุกก้ำ
ธรรม์ยำล้างกาหลง ฟ้าต่อ
บอกแก่ เจ้าโลกกว้างฟายแก่ง ฮางเพียง ฯ

๏ เสือปากขั้นเมืองงื่ม กาหลง มากิน
คูจัก ยอพายฮบฮาบเจือง ตงค้าน
แถนวางแล้วบายกำ เนี้ยวคู่
แถนซู่ด้านกินถ้วน พ่องเมา ฯ

๏ คิ่งคิ่งก้องกองเสบ สะดับไข
เสียงนั้นคับแผ่นดวง ดาวฟ้า ฯ

๏ เสียงสนั่นกั้วเมามื่ เนืองนัน
พอดีเลยพากลา ลงห้อง
คนพักพ้อมนอนผั้น แล้วตื่น
ค้อนไฮ่ก้องพลต้อ แต่งงาย ฯ

๏ ค่างค่างห้างช้างไหย่ เลยไป
แถนลอฝายขี่เกวียน เลยย้าย
โสวไม้เทิงพู เฮืองดอกพุ้นเยอ
นกเฮ่งฮ้องเสียงแบ้ แปกลาง ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถิงยอดฟ้าฮอดย่าน คาเขียว
ฮวานฮวานวันเฮือทาง เทียวข้าม
ดาวไกลพ้นดาวดิงลำ ดวงเทพ ฯ
ค้อนฟาดค้องพลต้อ ฮิ่บดาว ฯ

๏ หว้ายท่งกว้างฮอดที่ ดาวนอน
เสียงนั้นเขาเสพลอ ดังก้อง
ทุกไทพ้อมมามวน พ้อมแห่
เสียงเสพต้องกองค้อง คื่นเคง ฯ

๏ พระบาทเจ้าด้านโลก แถนลอ
ภูธรฝายจากเกวียน เมือห้อง
แมนฟองเจ้าคาเขียว มานอบ
พระบาท เจ้าแผ่นฟ้ามาพี้ ฮอดดีแต่ร้อ ฯ

๏ ทุกปากตั้งของฝาก งัวควาย
มีไหแคหมื่นหาม มาตั้ง
กำคำซ้องปานเบียว เมืองแก่ง
เนี้ยวพาดพ้อมฝังท้าว ถูกแถน ฯ

๏ ชมแซบซ้ยน้ำบั้ว เอาทาย
ในเวียงพันซู่พาย กินเหล้า
ทังหลายพ้อมเดินกัน ไหว้สั่ง
ตนท่านเจ้าเมือแท่น จักนอน ฯ

๏ ยั่งยั่งฟ้าสุริย์หลั่ง ฮวายเลี้ยง พุ้นเยอ
ออระซอนเถิงชั่วยาม เดินตั้ง
เสียงนันพ้อมฝูงคัว ย้ายย่าง
ซ้างใหญ่แก้ไปเซ้า รู่ตัว ฯ

๏ ฮื่นฮื่นข้ามเมือดุ่ม ตะเดียง
เนืองพลเถิงซู่พาย (เพียงพ้อม) ฯ

๏ ปะเทศนั้นเขาเฮียก นครหลวง
ผาลายแมนหลากโสม พักพ้อย
ทันที่ ยางกาวนั้นสวนตาน กากาด
พลมากยั้งเซาซ้าง ผ่อเมือง ฯ

๏ เฮาจัก ก้วดาบแพ้เจ้ายี่ ยูปุน
แค่นั้น แมนเถิงผายเถ่ายอ แยงซี้
ธรรม์ยำเจ้าแถนลอ หลิงถี่
บ่อยู้ ก็ติวเต้านากว้าง ผ่อผาย ฯ

๏ แถนก็ พากทีนั้นเมือฮอด ดูมวาง
แมนหลายนับหมื่นกือ มาต้อน
ทันกางเหลื้อมหอคำ ควงเทศ
กะลิงออกพ้อนอวนเจ้า สู่เมือง ฯ

๏ ทันที่ ผาสาดกว้างเฮืองเฮือ มุงคำ
เกวี่ยนทองเฮียงแทนเกย เมือห้อง
สี่คานขึ้นเมือหอ สงอาบ
แล้วมื่นหน้าเมือแท่น คำเหลือง ฯ

๏ ผ่อเห็น ยาบยาบเบื้องฟ้าฮ่วน มางัน พุ้นเยอ
แถนลอผายออกโฮง แมนไหว้
พันกองล้วนแพคำ ผ้าหลาก
บังซู่ด้านดูเหลื้อม หลั่งแสง ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วฝูงล่าม เลยแหน
นงคานแลล่ำดู ทุกด้าน
พลแพนน้อมสาธุการ กองโสก
น้ำเยียะย้อยส่องแก้ม ดูบตา ฯ

๏ เทื่อนี้ เลิกไหย่เต้าหลายซวบ ยินแคน
ทั้งเมืองฮามไฮ่นา กินเข้า
แค่นั้น แถนลอต้านถามเถิง ท้าวฮุ่ง
มันจิ่ง เต้าล่วงช้างมาพี้ เมือได ฯ

๏ เมื่อนั้น เถ้าไล่ฟ้าคิดซอบ เลยขาน
เจื้องหาน ก็อพลมาฮอดเมือง บ่ฮ้วง
ทั้งหลายขึ้นขานหลวง เมินผ่อ
แถนจิ่งท้วงเมืองนี้ ว่างาม ฯ

๏ ลูกซี้หมู่เจ้าท้าวฮุ่ง ทันได
อาวลำ แหนคำควนซ่างยอ แยงซี้
ทันที่ ไหไหพุ้นปะคือคำ ท้าวฮุ่ง
ม้ามากแส้สามด้าน ลูกเจือง ฯ

๏ ฮุ่งค่ำ เต้าหมู่ซ้างลงท่า ทุกวัน
ยนยน ยอขึ้นไดทองก่ายเวียง บ่มีขึ้น
ทันกางนั้นเมืองทวาย วอแต่ เซาแล้ว
ม้ามากฮื้นฮื้นแล่น ละวังพล ฯ

๏ เบื้องแง่ซ้ายขี้วาด แกวทอง เขาแล้ว
ขนยน ยอแพนเฮืองเฮื่อนา แกมด้าง
ทันที่ ฮิมหนองพุ้นขุนทวง ท้าวกิ่ง เขาแล้ว
ผัดกล่าวม้างตูซ้อย บ่อยอม ฯ

๏ ขานั้น ดูกมิ่งเชื้อชั้นชาติ นามเฮา พี่ตาย
เขาก็ ผืนตนไปซ่อยเจือง ใจก้า
ทันที่ ปะคือเขี่ยวขว้างเชี่ยงอิน อ้ายคว่าง เขาแล้ว
มันนั้น หอมต่ำข้าพดด้าน บ่อขาม ฯ

๏ ทันที่ พ่างพ่างพุ้นจ่ำซ้อน เมื่องพา เขาแล้ว
มันก็ มีพายงามหมื่นสาน ตัวก้า
เขาก็ หลาวงาไว้ฮันคืน ถ้าต่อ
เอิกทุ่มถั่นเชินเจ้า ซ่อยพด ฯ

๏ ยิ่งยิ่งเท้าซ้างฮ่อ ฮิมคู
ยนยน ยอปื้นไพคกเวี่ยง เผาต้าย
ทันที่ ฮิมพูพุ้นเยี่ยคำ ผู้เผือก เขาแล้ว
ไย่ไย่เหลื้อมทุงซ้าย ซ่อถม ฯ

๏ มันนั้น หอมต่ำข้าฝูงขนาด ลิบแสน
ฮมฮมเขากล่าวตาย ตางเจ้า
ทันที่ เวี่ยงแปนเบื๊องปะคือคำ ดูอาด
เจ้าหมื่นม้าวใจก้า เกื้อนเพง ฯ

๏ เขานั้น คนขนาดเข้มแซงยิ่ง ใจไฟ
เส็งหานกินซู่เมือง พันพ้อง
ไล่วตั้งหอควน ตื้นท่า
น้องท่านหม้อมยินฮ้าย หยู่หมอง ฯ

๏ ทันที่ ซะพาดพุ้นพดมาก หานพาย เขาแล้ว
มันก็ นองพดปะคับไพ่พาง ถื้อหน้า
เส็นเส็นข้างพายงาม เงยย่าง
ผัดกล่าว แผ้วนอกฟ้าเทได้ ตั้งใจ ฯ

๏ ทันที่ ซะพาดนั้นอ้ายผ่อง แองคอน เข้าแล้ว
ไหไห เฮืองทุงทองเดื้อนมา สามด้าน
ฝูงนั้น ตาวพอนก้าคมขาว แขเผือก
บ้านหมูไว้ตื้นช้าง ตาบนอง ฯ

๏ ทันที่ ตะเลิกพุ้นคำเคือง หลานอาว เขาแล้ว
เบิ่งมันผายออกโฮง เมาบ้า
ตูมวางฮ้อนเปนมัว หยุ้งใหญ่
กางเพิ่งเจ้าจอมฟ้า ซ่อยพด ฯ

๏ ทันที่ หนักเหนื่องพุ้นอ้ายไค่ ขุนคาน
ทั้งทองสุนไซ่ลื้อ คนก้า
ทันที่ ผ่าน ๆ เหลื้อมหอถาย ดูอาด
ทิ้นนั้นเวี่ยงท่าน เจ้าสุ่มฟ้าด้านโลก เจื้องหาน ฯ

๏ ซาตซาตซ้างซำแถ่น เงยงา
พานคำนอนฮ่มโฮง พี่ตานกั้ง
อันนั้น ถอนแหนให้ภูธร ฮู้ ฮ่าง
อันจักนับพดท่าน เจ้าลิ่วล้อยลื้อล้ำ อะเนกนอง ฯ

๏ แต่นั้น ม่างม่างหน้าแถนใหญ่ หลิงดู
เขาก็ ยายแคเฮี่ยงฮอดถัน แถมน้ำ
ซะบุเนื้อโสมสเลา สิ่คาด
นายสี่ล้ำปุนเหล้า กล่าวแถน ฯ

๏ ขาด ๆ เบื้องฟ้าฮ่วน　ละวังเวียง
เงินแงน ขาวดวงบนบ้านกัน　กินเหล้า
เสียงกองค้องตุมวาง　ดังสนั่น
แม้งนึ่ง วันค่ำค้อยตูต้ำ　ค่ำจวน ฯ

๏ ถักถั้นฟ้าชายช่อ　เขียวนิน พุ้นเยอ
ทังเมืองพักสั่งลง　ลาห้อง
เมื่อนั้น นรินท์ท้าวแถนลอ　ให้กล่าว
เขียนชู่ฟ้องไปเช้า　แต่งคัว ฯ

๏ ประดับเพื่อนพ้อมเดินแห่　แหนเวียง
ออระชอนเถิงเที่ยงคืน　คักได้
กุดโตซั้นซันเนือง　คบบึก
เหมือยหยาดย้อยตองถ้วย　เยียะวอน ฯ

๏ ฮื่นฮื่นจ้ำเชาสาก　เสียงนั้น
(ขอนขอนเสียงแส่งควาน　ลงล้าง
ธรรม์ยำผู้แถนลอ　เดินป่าว)
ค้อนไฮ่ค้องพลตือ　แต่งงาย ฯ

๏ ค่างค่างห้างช้างใหญ่　มามวน
แถนลอผายออกโฮง　แมนไหว้
แถนลอเมียนสี่พั้น　บ้วนปาก
น้ำส่วยหน้าแคงไล้　ถวดงาย ฯ

๏ ทุกปากท้าวฝูงหมู่　เลยเต็ม
แกงควายตอมหมื่นถัน　กินแล้ว
ทังเมืองพ้อมเต็มโฮง　ไหว้สั่ง
(ทุกที่แผ้วเพาแล้ว　เถิกลา) ฯ

๏ ชะพั่งพ้อมเดินแต่ง　ประดับดี
แถนเต็มเปนเชื่อนขวา　ขนันท้าว
แถนวีไว้ละวังพล　เดินแต่ง
เบื้องปากซ้ายซาวนั้น　ย่อมพยา ฯ

๏ แพ่งแพ่งถ้าตาต่อ　ชนเจือง
ยายพลแพนแทบนา　เนืองเข้า
ทันกางไว้พยาเมือง　ฟ้าฮ่วน
ล้านติ่วเต้าอวนช้าง　กอนพล ฯ

๏ ทะล่วนล้นคับท่ง　ทันขวาง
ขันจัก ชูชนเจืองตบมือ　เอาล้วย
ผานๆเหลื้อมดาวพอน　แชเผือก
คาดหมู่ช้างเทียมพ่าง　ไจยะรา ฯ

๏ เมื่อนั้น เงือกหยู่น้ำลอยออก มาถาม
สู่จักนองพล ไปทางใดตั้งดิน　จักขว้า
แถนจึ่ง ถวายคำต้านขานเถิง　พยานาค
หลานท่าน เจ้าติ่วล้อยลงซ่อย　ตูมวาง กีนา ฯ

๏ เงือกก็ พากที่นั้นไปบอก　เจืองหาน
ฮมฮม ขาวเงินยางตีมกอง　ตาช้าง
พานคำย้ายเสียงเกย　คาดเคือง
อ้ายคว่าง แล้หมู่ช้างไปตั้ง　บ่อนาน ฯ

๏ เทียนส่ำข้าท้าวฮุ่ง　ยายแพน
เฮาจัก ก็อหานฮบฮาบชน　ยาช้า
เขียวว่า แถนลอฮู้ ถามกะดี　โจยแพ่ง
มันนั้น มักพวกพ้อมฝูงฮ้าย　ป่วยพล ฯ

๏ เยียวว่า ตั้งแต่งถ้อยตามขอม คองคี
ขันจัก ชูชนพายตั้งใจ คงอ้าง
เฮาจัก ชิ่งดวงท้าวแถนลอ ให้พ่าย
เมื่อนั้น เจ้าติ้วถ้อยถามฮ่าง แถนมา ฯ

๏ เขากล่าวถ้อยแหนฮ่าง เจืองพั้ง
ทั้งหลายเมินผ่อดู ตาเยี้ยม
ทันที่ ยั่งยั่งช้างลงมัน แถนเถือกเขาแล้ว
มีหมู่ง้าวคนซั้น นุ่งลาย ฯ

๏ ละเอื้อกพุ้นท้าวใหย่ แถนวี
นางหลายคับคั่งโฮง เปนเหน้า
มันก็ ตีพายไว้หัวแหลม ห้าหมื่น
ผัดกล่าวม้างตงแพ้ ไล่นา ฯ

๏ ขะชื่นพุ้นเกวียนแก่ (แถน) ๑๐
ทั้งเลิงเล่มมาคแถน หลายท้าว
อันนี้ พอแหนให้ผลควน อู้ฮ่าง
อันแต่ พลท่านเจ้าลือถ้ำ อะเนกนอง ฯ

๏ เบื้องผ่าะพุ้นเก้าติ้ว ตายืน
ตาแพนนองแต่เติ่ม ยางขว้า
เขานั้น หานเต็มก้าฟองไฟ ซ้ำซวด
ชื่อว่า พ้าเบิ้นกั้งท้าวฮุ่ง ขันกวน ฯ

๏ ดีก่อ ขะเพือกช้างสู้เคื่อง ขะลืออินท์ ?
มวนพายเปนหมู่หลวง ขวาซ้าย
ขะพุ่พ้อมค้องใหย่ คือเดิน
แมนหัวเขียวเลื่อนพล มาล้อม ฯ

๏ ฝูงนี้ มีเคื่องพ้อมเลือหลาก ลายเลือ
เขาก็ นองพลจัดไพ่แพน ไปหน้า
แมนเผือก้ามแถนฟอง เอิกป้อง
คึ่งคึ่งก้องเสียงฟ้า ล่วงลม ฯ

๏ พ่าง ๆ เหลื้อมค้อนพอก เหล็กสูน
ฮมฮม ซาวคาเขียวรื่ลวา ซ้ำย้อง
ผนผนง้าวเทียมพาย เงือดแกว่ง
ยั่งยั่งช้างงาค้อม ดื่เ.สน ฯ

๏ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ให้.เล่งพ้อมเพ็งเกื่อน ปะดับดี
หานพาย ยอแพนคำซวดรู ซัดได้ ฯ

๏ คำเดิบ ต้องหมู่แย้เสียงสนั่น โฮโฮ
เมือง ๆ พายเกี่ยวทาน ทันหน้า
หัวขวาพุ้นเยียคำ อ้ายผ่อง
ขนรื่อ เถ้าไลฟ้าพั้นเช้า ข่มเต็ง ฯ

๏ ไพ่พ่องค้านคุงหมู่ พยาแถน
ยนยน ชาวเงินยางยาครู ซิ่งช้าง
เขาก็ คูละอาล้าคนหาน อ้ายไว่
เขานั้น ฮู้กล่าวอ้างคำเข้ม ข่มแรง ฯ

๏ เมื่อนั้น ไย่ไย่ช้างฟ้าฮ่วน มวนมา
แกวทอง ทั้งขุนเยียเบิ่มแฮง ยอพ้อม
ขนงาไค้อินกอง งาโฮบ
เข้าแทบไก้หานพ้อม ขู่มือ ฯ

๏ คนเก่าเจ้าท้าวฮุ่ง ฮุมพั้น
เขาก็ ยอพลเดินขู่เมือง อื่ฮื้น
ผีตายล้มกองกัน ตาไรว่
อ้ายคว่าง ขอฟาดช้างตัวต้น ซั่นซน ฯ

๏ ลูกไพ่พ้อมเพ็งเกื่อน　เกาแทง
　ทังรุนยะไซถือ　ขะพ้อม
　เพี่ยงพันผู้ใจแซง　ขายี่
　แยงหมู่ช้างเดินคว่าง　คัดหลัง ฯ

๏ เจ้าสี่ถ้ำ (แสน) ส่วย ? มาเมืองว่าตู้นแล้ว
　ชนพายยังม่วนเมือ　ธรรม์ต้น
　เดินเดินช้างขุนเพี่ยง　วางผ่า
พ้ำฮ่วน บ้านบ่อได้เลยพ่าย　เถิงแถน ฯ

๏ สว่าสว่า บ้องท้าวฮุ่ง　เอาหัว
　คนดี้แถนขาดมา　พันท้าว
แต่นั้น เคืองใจเจ้าแถนลอ　คุมเคียด
　น้าวเคืองห้างขายแก้ว　ห่มตน ฯ

๏ จัดหมู่หน้ายอก่อน　ไหลหาน
　ผายชะลืออรนี่เกี่ยวฐ ?　ไลเข้า
　แมนหานเข้าคุม ๆ　ฮ้องโห่
เจ้ายี่ เขียนหมู่ช้าฝูงก้า　คาดชน ฯ

๏ อ้ายคว่างขว้างขวางแกว่ง　ดาวเบื้อย
　ทังแถนเต็มลูกเถิง　เลยเข้า
เฮาจัก กอยเยฮะพ้อมทังเมือง　มวนผ่า
　เถ้าไล่พ้ำพ้นตั้ง　ก่อนเต็ม ฯ

๏ ค้อมว่าแล้วอ้ายเกื่อน　ซัดเถิง
　พังพายคับแผ่นนา　นองเข้า
　เสียงอื้อก้าเจืองหาน　พ้นตาบ
　คาดแม่ช้างเทียมหอก　ฮุมแทง ฯ

๏ ยาบยาบม้าพอหมื่น　ยิงกง
　พายเจืองหานข่มเต็ม　เลยค้าน
　แถน ถิ่มถ้มทังปืน　วางเคื่อง
　เมือคั่งบ้านคุงท่าน　แถนวี่ ฯ

๏ หนักเหนื่องข้าอ้ายง่ำ　เอาหัว
　แมนหนาลายขาดมา　โดยฮ้อย
　ผงทุลี้ขึ้นเมือบน　คุมมืด
　แถนบ่อยั้งคี่ช้าง　เบิกมา ฯ

๏ ออระทึดช้างเทียมพ่วง　(พายพอน)
　ถ้างาเขาหล่อทอง　กวมบ้อง
　ถอนตาว.ข้าบนดิน　พ้ำสนั่น
　ซู่ซู่พ้องทังม้า　มากหลาย ฯ

๏ หลายหลั่นค้างง้าวง่ำ　แกมเขน
　พายขวามันลูกวี่　วางเข้า
　เดินเดินช้างพายวัน　วางผ่า
　บ่าวยี่.จ้าฮันพ้อม　ซู่มือ ฯ

๏ แถนเถือกสู้ อ้ายคว่าง　พัดมา
แองคอน ยังต้นเพนหยู่คน　ฐฮ้าย
เขาก็ กวนเกาพ้อมแถนวี่　วางเบี่ยน
　(พลไพ่) ค้านพ้าวพั้ง　เถิงเจือง ฯ

๏ ต่ำเติบต้องหอแต่　กะจัดหนี
　ฮมฮมเขายาดซึ่ง　เอาช้าง
　เมือง ๆ เหลื้อมดาวแข　โฮมคว่าง
　มันบ่อข้าพ้น (ง้าง)　ไกว่ขอ ฯ

๏ พ่าง ๆ เหลื้อมค้อนพอก พอแล่น
ด่ำง่ำงอนเกี่ยวหาน (มา) หน้า
มันก็ ไกวตาวต้องแถนฟอง พั้นขาด
สูบ่อฮู้ว่า ขายเจ้าทองด้าน ดูกจอมเครือ ฯ

๏ เดือดหยาดย้อยช้างเฮีย ฮ่ำดิน
แชงว่า ยอมมื้อยูท่างสู กุมข้า
เปนแต่ ใจถวินห้องหนนาง พมมะโลก
คันว่า ป้ำเทื่อนี้เมื่อฟ้า เด่ากวน ฯ

๏ เฮาบ่อ ได้โสกง้อสู่ซ่อย แมนหนา
เฮาจัก กองกันตายไฮ่เดียว ดางแด้ว
สวานงาช้างแมนเด้ม อั้มท่าว
ปะตาบง้าววางไว้ บ่อหนา ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องแถนเถือก ฮุมพั้น
เทื่อนั้น เดียตนอาวจากเจือง ใจก้า ฯ

๏ ท้าวฮุ่งฮู้ ขวางเกียว พานคำ
ผัดว่า ขนไอยะราคอบมื้อ มันเจ้า
ขุนยำเจาเซียงทูน พลมาก
ไย่ไย่ย้ายพลคือ ฮาบมา ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องฟ้าฮ่วน พังมา
ทังแถนเถิงดูกเด้ม เดยเข้า
ไอยะราย้อยมันเหลว ฮ่ำปาก
คื้น ๆ เค้าหลายด้าน เลือกมา ฯ

๏ ผัดว่า ม้างหมู่เจ้าท้าวฮุ่ง พานคำ
ผาดาหลายแบกเกิม กางเข้า
ดวงกางไว้แถนถอ ผู้ใหญ่
ปะคือฮ่มกั้งยวงย้าย ออกเวียง ฯ

๏ ชะพู่ช้างเทียมพ่าง พิชหลอ ?
เกวี่ยนทองเทียมด่วงซู ไดเข้า
ทองงามเหลื้อมจำบิ่ว ดูอาด
คนท่าน เจ้าแผ่นฟ้าคูนท้าว ดูกแถน ฯ

๏ ชาดชาดค้อนแกมดาบ เงินคำ
ผื้นองมาตั้งฝน เดือนเก้า ฯ

๏ ท้าวฮุ่ง ผู้ผ่านพื้นเมืองใหญ่ ทงปะกัน
ไสพานคำเกี่ยวมา ปานฟ้า ฯ

๏ เจ้าฮี่ ถอดดาบก้ำกมเงือด คิ่งมือ
เฮาจัก แยงทันกางหมู่ถอ ดางแด้ว
แถนเด้มไว้แองคอน อ้ายหาด
ผัดผาบม้างผีฟ้า อว่ายคืน ฯ

๏ ไย่ไย่ ช้างจ่าซ้อนชนซ่อง แถนเถิง
ทังแองคอนไซ่ถือ เดยเข้า
ผงทุลี้จนเมือบน บดมืด
แมนค่าด้านถอยพั้ง ฮมฮม ฯ

๏ ออระทึดเทียนแมนติ่ว เต้มนา
พายเจืองหานไล่ซู เอาช้าง
แต่นั้น มัวใจเจ้าแถนถอ คุมเคียด
ผัดกล่าวม้างพลด้าน ดูกจอม ฯ

๏ ให้เหยียดถ้อยเถิงท่าน แมนหลวง
ชื่อว่า ตูมวางวายห่อนยอม เขาไว้ ฯ
๏ ดอนว่า บ้านบ่อได้ฮอยบ่วน เปนมัวมากแล้ว
โฮโฮ ชาวเชียงเชยกิ่งทอง ไส.ข้า
ตีพายกั้วเกาชน แถนเถือก
ท้า บั้วผู้ ธรรม์.หง้า หมื่นแกว ฯ
๏ ขอฟาดได้ตี่หมวก แถนเถิง
ทะแนว มือกวานแกแกว่งดาว พื้นกิ้ง
แมนผีกั้ มกางนา นองเถือด
บ่อฮู้ กี่หลั่นคั่งเฮืองค้อน พอกซาง ฯ
๏ เจ้ามาดฟ้าคุมหมู่ เถิงเถ็ม
แกวทอง ยอขอคำเกี่ยวชู ซึ่งเข้า ฯ
๏ แถนเถือกถิ้มถุยถึก แกวทอง
เถิงเถ็มผายผ่าหาน ทานช้าง
ชะบุหน้าโดมควน ท้าวกิ่ง
เงือดหอกง้างแทงถึก แถนเถิง ฯ
๏ กูนี้ ลูกมิ่งถ้างถ้านทั่ง เชียงเชย แท้แล้ว
เมืองๆ ยอดาวแซแซก.หิน เฮฮ้อง
เถยคำต้องแถนเถ็ม ถ้มท่าว
ฟ้าฮ่วนบ้องพดถ้าน ถ่วงมา ฯ
๏ แถนถอ เถยอว่ายช้างคูนหมู่ ดาบึน
ฮมฮม ชาวเชียงเชยบ่าวเยน ? ยอได้
ชะพื้นพ้อมสามมะเห็ง อ้ายหาด
จิ้มต่ช้างชนซื่อ แถนวิ ฯ

๏ ซาดซาดช้างท้าวฮุ่ง ตีพาย
ผีมวนมาตั้งดิน จักขว้า
คนตายถั่นกองกัน ดาไขว่
เถือดทุ่มถั่นนากว้าง ฟ้าแดง ฯ
๏ อาวพายเ มดาบึน เถยได่
เถ้าไล่ฟ้าใลช้าง ข่อยชน ฯ
๏ แต่นั้นฝูงบ่าวเบืองเจ้ายี่ ยินแคน
ผีนผีนพดเยียะมวน มาอ้อม
แมนก็ กุมเอาได้ขุนทอง ท้าวกิ่ง
ขาพี่น้องจามพ้อม เผ่าเคียว ฯ
๏ ลูกมิ่งถ้มลดชั่ว ไนนา
คิ่งงามส.เถียวบาดดาว เต็งหย้า
บาไททท้าวเงินยาง พอยเคียด
เจ้าถุ่มฟ้าพื้นช้าง ผ่าผาย ฯ
๏ เหยียดหมู่ขึ้นเมืองอ่อน ถัดหลัง
แมนหนาถายเถือนกง กางเข้า ฯ
๏ เสียงแซกฮ้องฮุมฮาบ แถนวิ
ผีก็ กองกันตายถุ่มนอง นากว้าง
แกวทองเบืองขอคำ เงือดแกว่ง
ทั้งแผ่นพื้นนาถ้ม เถือดนอง ฯ
๏ ผู้แห่งเหง้าคำเคือง หลานอาว
ตีพายสุ่มเฮือนอง ไล่เข้า
บังยังช้างแองคอน บ้าเถือด
แมนมากเค้าฮุมได้ เกือนเกา ฯ

๏ ท้าวนอกฟ้าพื้นฮ่อ กวานแก
เบิ่งคูนซนหมู่ดอ เดยค้าน
ชะบองหน้าโฉมงาม คำเคื่อง
ต้านโอดอ้างคิ่งง้าว เงื่อดกาง ฯ

๏ หนักเหนื่องซ้างชี้วาด มวนมื้น
ปิ้นสอยเส้นถิ่กแถน ถองซ้าง
เยิ่ยคำถิ้มแถนเต็ม เดยไต่
คนท่าน เจ้าคิ่วส้อยท้าวฮุ่ง เฮื่องหาน ฯ

๏ ออระม่อยเนี้ยนงถ่าว แถนวื้
มันกิ่ เฮี่ยงพายตดเคื่องเคา ดางฮ้อน
ยายำต้องหัวใจ จักขาด
เจ็บแสบหน้องคิ่งซ้ำ ซากปึ้น ฯ

๏ แต่นั้น เจ้ามาตฟ้าลงเย่น ฯ ยายำ
เขากิ่ ฝื้นกันเมื่อสู่เวี่ยง ทั้งฟ้าว
อาวล้ำต้านคำตาย เต็งว่า
ได้ว่า น้าวแผ่นฟ้าลงอุ่ม เปนมัว ฯ

๏ ให้บ่าวเซี้ยนฝูงเคื่อง ปะดับดี้
สมฮม แมนหัวเซี่ยวขอดกัน กางเซ้า
ถวงขวานั้นคิ่งควน ท้าวแถด
คนมากเค้าคุงค้าย คั่งนา ฯ

๏ เมื่อง ๆ เหลี้อมดาวแฮ คำคาด
ได้ว่า ลงจากฟ้าคูนน้อง เมื่อแคน ฯ

๏ ปะดับหอกก้าตี้หอก ซายหลัง ฯ
แจนแจนจัดซู่มือ ฮื้ฮน
นับแต่บุรีพ้อมพลแมน เก้าคิ่ว
คือดั่ง น้ำยิ่งขึ้นตาล้น คั่งฝาย ฯ

๏ แต่นั้น คอนถอดง้าวคมก่อง กอยแฮง
หัวเลยขวนโพตมือ แมนได้
แฮงคอนดั้มเมื่อพม พ้อมพ่อ
ท้าวฮุ่ง ให้หาน้องยินย้อย เคี่ยคใน ฯ

๏ คิ่งคิ่งเท้าซ้างฮ่อ ฮบผี้
คนไคยาหย่อนกัว คำย้าน
แมนสุมซ้างสองขุน แคงนอ่อน
เขาฮาบได้สองท้าว เกื้อนเพง ฯ

๏ น้องมิ่งง้อมเสี่ยซั้ว ในนา
เสี่ยคิ่งแพงเมื่อตา วันค้อย
แมนเฮื่องอ้อมโฮเสี่ยง ทุกปาก
เลิกไหย่อ้อมหลังหน้า ซู่พาย ฯ

๏ ท้าวอว่ายหน้าเตินบ่าว ทุกพาย
เฮาจัก กองกันตายไฮ่เดียว ลางแล้ว
สามมะเฮี่ยวไค้พายแทง เกาผ่า
แถนบ่อซ้ำโฮมซ้าง พาบขน ฯ

๏ เซซวนซ้างหิวแฮง หนักเหนื่อย
ง้าวบ่ายซ้ำแถนลั้ม ส่ม่ายเสี่ย ฯ

๏ ดูอ่อนพ้นแมนฮึบ กุมเอา
เสี่ยสามมะเฮียวเพื่อใจ จงก้า
แต่นั้น ขุนเยี่ยไค้พายมา มี่หย่อน
กูจัก เมี้ยนชั่วชั้นเมื่อฟ้า ไฮ่เดี้ยว ฯ

๏ คอนผ่าเข้าแทงถึก แถนเด็ม
หลายขุนเขาบ่อได ฮองไว้
เจ้ามาตฟ้าฟั่นฮ่อ ขุนเยี่ย
คึงแพงตายจากเจื้อง ไจก้า ฯ

๏ ผู่แห่งเหง้าคำเคื้อง หลานอาว
มันก็ ตี้พายฟูมเลือดนอง กวนข้า
ฮม ๆ เหลื้อมดาวเบื้อย เบื้องหอก
ช้างไหย่เค้าพอด้าน ด่วงแทง ฯ

๏ ฮ่องขอกข้างพั้นคาบ ผานผาน
ขี้ก็ มวนกันคับแผ่นดิน ฮุมท้าว
หานพายถิ้มบุนวัง วางผ่า
ค้ายแต่ด้าวไหลพ้อม พาบชน ฯ

๏ ต่ำเติบ ต้องจ่ำซ้อนช้างท่าว ทับนา
เลี้ยคนดี้แต่จอม จมถ้วน
หลิงเห็น ผี้ตายล้มเหลือดิน เดียระดาด
เฮาจัก เมี้ยนซั่วขึ้นเมื้อฟ้า เพื่อนพม ฯ

๏ ซาดซาด เบื้องบ่าวแก้วท้าวฮุง เฮืองหาน
พานคำลอยเลือดฮุ รึ่งไก้
งวง ฮี้ยวเกี้ยวไอยะรา ฮัดเบิ่น
ไพ่ม่าม้างพดด้าน ดวดบาง ฯ

๏ แต่นั้นแอดไค้ ขึ้นฮ่วมช้างซึ่งเกิบ กุมดาว
เจื้องบ่อ วางรอค้างวากคื้น มันไหว้
หลิงเห็น ดุงอาวล้มกองกัน เต้งเดื้อง
รื้อจัก ตะเพื้อนให้ตายแล้ว เถ่าคืน ดั่งนี้ ฯ

๏ แต่นั้น หนักเหนื้องช้างฟ้าฮ่วน พังมา
เจื้องจัก ฝื้นตัวตายไซ่ลื้อ เลยห้าม
เฮาจัก ฮอมกันไว้พอแถน ถ้าต่อ เขาเถิ้น
ควนค่อย เอาท่านเจ้าคื้นสู่ เมืองปะกัน ก่อนเถิ้น ฯ

๏ ดวดอว่ายช้างกายย่าน เมื้อเวี้ยง
แถนก็ ยินคำเคิมแต่งกอง พานล้าง
เจื้องจิ้ง เฮี่ยงพายเช้าเอานาง แพงมาด
ขึ้นรี้ร้างชูท้าว กอดแอว ฯ

๏ เลี้ยพี้ล้มเลยขาด กางพด เพื้อนพุ้น
กูจัก ฝื้นคนตายไซ่ลือ เลยห้าม
ยนยนย้ายพานคำ ขัดย่าง
ยวงยี้ หว้ายบ่ำไม้เหลียวให้ ฮุ่งอาว ฯ

๏ คิ้ดเมื้อ ม้างต่างท้าวเททาน ในปะกันกี้นา
นางขาวฟองนั่งเนื้อง ในห้อง ฯ

๏ เลี้ยตาย เถ้าจ่ำซ้อนทังอ่อน แองคอนคว่างเค
ซะบอง คึ้งขุนเยี้ยยิ้งอิน เอาตั้ง
เพงผายผู้ คนเซ็ง ซายเกื้อน
ปะดับหยุ่พ้อมมวนถ้า หย่าหลง แต่เนอ ฯ

๏ ผู่อาดอ้างอาวคว่าง ส่ามมะเฮี้ยวกูเฮย
ยาเฟื้อม เมื้อเมื้องบนถ้าตู วันหน้า นี้ก่อน
คนเซ็งขั้นจมมวน เมี้ยนคาบ
หานบ่อพั้งใจเข้ม แข่งกัน ฯ

๏ ผัดว่า เมื้ออาบน้ำใจไค่ ซึ่งแถน
ตูจัก ฮุมดาวกวนเมื้อดุน ดางแล้ว
หมายเห็นหน้านางพม เทวโลก
ผัดผาบ แผ้วนอกฟ้าปางนั้น บ่อยอม ฯ

๏ ซาดซาดช้างกายย่าน นครขวาง
ฮมฮม ซาวดอยกองตั้งตา เมือบ้าน
เขาก็ จงใจเจ้าเงินยาง ให้ฮุ่ง
ข้าเกื่อนล้านตงลุ่ม เดียนทาง ฯ
๏ พุ่งพุ่งเลี้ยนไม้กอด หาวแหลม
ยอหินเต็งฮ่อมทาง ทันฮ้าย
คอนคอนหว้ายตงแซม ขึ้นหลิ่ง
กายท่งกว้างฮันช้าง ฮึบแฮง ฯ
๏ ตุงมิ่งพ้าวหนีจาก พัดเวียง
ต่องแพะพอยฮุ่งเมือง ไจม้าง
ผืนคัวเมียนวางเวียง ไว้เบ๋า
เมือเพิ่ง ข้างขอกพ้ำขั้นซื่อ จอมจัง ฯ
๏ เดียเหล่าหล้างเมืองมิ่ง ฮกหนาม
แกวทองตะวังหม่หนุน แหนเจ้า
คอนคอนเท้าทางเทียว เถิงราช
ฝูงไพ่พ้ามัวไห้ คั่งเวียง ฯ
๏ กวาดไพ่เข้าเมืองใหญ่ ในปะกัน
แมนก็ ก็อพายโตยกล่าวเอา เจืองเจ้า
คก็ ถอยแฮงพ้าวตับพลัน ทังพั้ง
เจ้าหมื่นม้าวเมือแท่น นางเผือ ฯ
๏ เขาจึ่ง แก้เคืองช้างไปอาบ มาโฮง
นูเนือคิงยี่เจือง ปุนด้าน

เขาก็ ยวงไฟตั้งฟายแค โตยฮึบ
ฮับท่าน เจ้าหมื่นม้าวเพาแล้ว ถวดนอน ฯ
๏ ดีแก่ ลมถืบพ้าเหมือยหยาด ดวงปะกาย
ออระซอน เสียงนางมุนค่อยถาม ถองน้อง
เมือว่า จอมหัวถ้ำเมืองแมน มาด่วน ดั่นนั้น
หนแห่งห้องดุงบ้ำ ดั่งใด ฯ
๏ ฮู้ว่า พ้าฮ่วนซื้อฮบฮาน นครขวาง แดดือ
แคนคุงไจซู่ดวง ฮมเฮ้า
เทพี่แก้วนางแมน ขานขอบ
ดุงท่าน ข้ามบ่ำไม้หนี่ไพ่ พัดเวียง ฯ
๏ จักหยุ่ถ้าท้าวฮอด เยียวเหิง
ก็จึ่ง วางเซียงเซยเบ่าเลีย ฮามล้าง
ปานนี้ ฮมเพิงเพี้ยงปานสาน เลี้ยนถึก
เพราะว่า เสียบ่าวแก้วทังน้อง พากพล ฯ
๏ อันนึ่ง เสียพี่ล้มตายแต่ คุมวาง
ต่องขาเปนพี่คิง เผือซ้อย
นางบุนโอ้อาฮม ฮ้อนสวาด
เมือเพื่อนได้คิวต้อย เผือซ้อย หยู่ไกล ฯ
๏ เวรพากท้าวยามฮาด กางพล เพื่อนพุ้น
เขาก็ ไขคองโตยตั้งถอ ดงซ้ำ
ซื่อจัก คุนแนนเก้าดุงดง ฮบฮาน
เขาฮึบ ไซ้ดี่ถ้าขอต้อง ด่วยทอง ฯ

๏ แรงว่าเอาลาบแล้ว คืนหยู่เย็นใจกี่เด
หลายขุนเขาพ่ำมวน สุนท้าว
ทับทั้ง ดี่ไล่ล้อยโสมงาม คำหยาด
เวนมอบ เจ้าหมื่นม้าวปุนห้าม บ่อพั้ง ฯ

๏ แรงจัก ยี่ยาดช้าเขาตุ้ม คายมวน
ทั้งเมืองมัวหยู่ดอม เต็งไบ้
เขาก็ ทวนคำขึ้นเถิงแถน ดวงนอก
ไช้ฮอดฟ้าพดต่อ แต่งมา ฯ

๏ ประดับไพ่ฟ้าทุกขอก ขันดง
ชาวคาเขี่ยวขื้ดวง ซ้ำย้อง
ดงแต่ คืนรอยด้าวตูมวาง กากาด
เผื่อพี่น้องมัวหม้อม หยู่เหงา ฯ

๏ แต่นั้น เจ้าผาดช้างไล่ฮ่อ ฮบผี
แพนทองเฮืองแผ่มา ทุกด้าน
เสียงอื้อเพียงดมดิน ฟ้าแตก
เปนดั่ง ไฟมากแพ้แฮงน้ำ หอดหาย ฯ

๏ เจ้าแยกช้างยังซื่อ โฮงขวาง
เฮียงพายพับจอดเขา เผือร้อย
นางมุนฮ้อนฮมทวง ออระนาด
ชดเนตรย้อยผืนผ้า หยู่วอน ฯ

๏ ดีแก่ ดมดวาดไม้ค้อซ่ำ แถมดาน
ดิ้งแพงนอนเดือเพิ่ง เทียมท้าว
พอเมื่อ ตะกานแจ้งแส่งไส แล้วฮู่
เจ้าหมื่นม้าวคดาแท่น มาเดิน ฯ

๏ ผ่อดู ไย่ไย่ช้างฟ้าฮ่วน เหลือนาพุ้นเยอ
เดินเดินพายแวดเวี่ยง วังล้อม
เมื่อนั้น พระบาทเจ้าพอยเคียด คึดใน
เอินเสียงสูงกล่าวแรง คำก้า ฯ

๏ ฮอยว่า มาดั่งเนื้อทานทอด เกือกา
หวังจัก แทนเชี่ยงทองยาดซู ซึ่งบั้น ได้ซาม
ดวนที่ ดาคนไช้เถิงดุง นางซึ้ม
เดยเล่าให้กล่าวง้อมทั้งอั้ว อู่อาม ฯ

๏ เฮาก็มาผาบ ม้างตุ่มฟ้าผีซ่วย ตูมวาง ว่าเนอ
แมนหลายเหลือท่งนา นองเต้า
เฮาจัก ผื้นพดต่อเติมแฮง ฮอยยาก จิงแล้ว
น้องท่าน เจ้าต่อช้างปางนี้ เดืองจม ฯ

๏ เมี้ยนพากท้าวทั้งแฮ่ง โฮยแฮง
ฮมฮมเขาล่วงดอย ดงด้าน
พิมมะบานฮู้ ฮันะเฮง เฮวฮืบ
แม้งนิ่ง เถิงป่าพ้าวเชียงด้าน ค่ำจวน ฯ

๏ ผ่อดู ออระทึบฟ้าบรฮ่ม นครขวาง
มันก็ ทวนคำเมือล่าวดุง ทั้งบ้า
ฝูงนางพ้อมพักพั้ง เย็นหยู่
แมนหมื่นฮ้อยฮุมฮาบ หลานเชื้อ ฯ

๏ เบื้องพวกพ้องพายเพื้อน หุนบัง
แพนทองเหลือท่งนา เนืองอ้อม
ดุงก็ อาฮมฮ้อนในทวง จักแตก
แก้วแก่นง้อมทั้งอั้ว หอดแฮง ฯ

๏ เขาก็ ให้ฮู่งท้าวชลเนตร นองไหล
คนนั้น เต็มเฮือนหลวงหยุมัว ทั่งไม้
พอที่ ปู่ไบ่แก้ทวนทัน อ้ายเจื่อง
เลยลวด ให้กล่าวถ้อยเถิงท่าน นางมิ่ง ฯ

๏ เบื้องปากชั้นช้างเลง แนวจอม
พอที่ เจืองวายเสียลูกเมีย เปนช้อย
ดุงก็ อาฮมฮ่านในใจ จักแตก
ง้อมมวนเจ้าหิวไห้ หอดแฮง ฯ

๏ กำแจกตั้งปาไหย่ พลีกำ
ปุนคำแบงกล่าวถอง เถิงต้ำ
วางผีเสื้อเมืองหลวง เยียวห่าน ?
บ่เมิ่งท้าวเสียซั่ว ฮามเฮือน บ่อฮู้ ฯ

๏ ให้ยี่แพ้เซาถอด ถอยคืน
สูเยี่ยะ ยวงบุญบาให้ซู มาบ้าน
แม้งนิ่ง ราตีเมี้ยนคนนอน นิทรเน่ง
บ้ำหากให้หาท้าว ซำแคง ฯ

๏ ดี่แก่ ดมเบ่งเบื้องเหมื่อยหยาด ยอยเย็นพุ้นเยอ
หิวแฮงหลับซั่วยาม ในผ้า
พั้งยิน เซนๆ เค้าฮันเสียง ก็วอั่น
ดี่แก่ ซ้างหยากหย้าควานบ้อน ซู่ตัว ฯ

๏ ผ่อดู ถักถั่นพ้ำซ้องซ่อ เซี่ยวนิน พุ้นเยอ
สี่ตาน เนาเซี่ยงทองหย่คอง คนใช้
คึดพอต้านหลานคิ่ง คำเคือง
ให้เลือกซ้างตัวก้า กล่าวบั้น ฯ

๏ ทันที่ ซะพาดพุ้นถ้านมาด เมืองทวาย
สาวงามปะดับยาบทอง บังช้าง ฯ

๏ ซาดซาดซ้างเฮียงเซือน เบิงมัน
เหนบั้นกันซู่ตัว เลยแล้ว
เพิงใจเพี้ยงซู่คน ห้างเคือง
ไว้ซองหน้าฝูงก้า เกิ่งไฟ ฯ

๏ เฮา จักโลมพายเมี้ยนมัวเมือ เปนไพ่
ผัดว่า เมื่อสู่ห้องนครฟ้า เพื่อนพม ฯ

๏ ออระม่อยน้าวกำตาบ ฮางเซ่ง
ซื่อว่า พลแมนเหลือซีค่อยถาง เมื่อฟ้า
เจืองเส็งซ้าคนหาน แหนแห่
เทียมพ่างชั้นเซาซ้อย ไซ่ลือ ฯ

๏ ให้แผ่ผ้าผืนหลาก ยวยยัง
ออระซกนจัดแจกไป ฯาถ้วน
ฮมฮมพ้อมทั้งมวน ทุกเคือง
แพงมาตเจ้ายายให้ คู่คน ฯ

๏ บัดนี้จักกล่าว เถิงอ้ายเจื่องเจ้าซ้างเผือก งาสี
พ่ายมันมีหมื่นตัว เอาเต้า
มันก็ ยินแคนคั้งซายเดียว แมนยาด
เยียวว่า ได้ผาต้องผีฟ้า เคือดคาม ฯ

๏ หนักเนื่องซ้างมวนหมู่ สามพัน
ฝูงนี้ งากบเจียมแต่จอม บั้นไว้
เขาก็ ตาพลท้าว จืองหาน ตาดนั้น
ผัดว่า ไก่แผนฟ้าเมื่อขึ้น สู่สวรรค์ ฯ

๏ เฮาฮีบใช้ทันซื่อ สามมะเฮียว
พายมัน มิ่ง...มหมื่นตัว เอาเต้า
ดูงก็ อาฮมตั้งขุนเดียว แมนยาด
ค้ายลิ้...หง้าคองท้าว ฮอดมา ฯ

๏ งัววา พักมชั้นซื่อ ยาเฮือน ก็เถิง
ดาพดเกือไพ่พาง เติมเจ้า
แองเดือน.จ้านางจอม ก้ำแม่ ก็เถิง
ฮักลูกให้ฮามเข้า ชู่วัน ฯ

๏ เจียมแต่ ฮู่ว่ วฮ้ ยมาฮอด เงินยาง
เหลือใจดูขุคน นอนให้
หานเค้า ก้ นาะเบิ่ง ก้ำแม่ ก็เถิง
เซียนไพ่ฟ้าหนฝ่าย เซียงเคือ ฯ

๏ บัดนี้ บาเจืองเจ้าคนิงใจ จักแตก
เฮาจัก ดาพดหานส่งคืน เซาค้าน
พอที่ การกุนต้องเวรา ฮ้อนฮอด
แหนงว่า เจ้าต่อซาะพ้อมคว่าง จมมอนก็เด ฯ

๏ เร็งโญผู้ผดควน คึดฮ่ง
ดั่งแม่เจ้าสินส้าน หยุ่เย็น ก่อนเกิ้น ฯ

๏ กำเนิดนี้.นเ.ผน โอกแม่เอย
เวียนไว ในสงสารหลักกัน ฮือได้ ฯ

๏ คันห่า ตะคาบเ ส้ายาหลัก หองบุญ แม่เอย
ขะให้ กำกันองดั่งเดียว ปางนี้
ยามเมื่อ แถนลกเค้าพดลง พ้อมฮ่วน วันนั้น
ยังเถ่า ตะคาบไว้ดูข้า พ่ามูน ฯ

๏ อันนึ่ง แม่หย่าฮ้อนฮมด่วน โดยกัน ลูกแล้ว
ฮมฮม เสียงนางจอมค่อยวอน เจืองเจ้า
ดูดั่ง เมนหลายก้ามเหลือนา ส้านคิว
วอนท่านพาดู ข้ามบ่ากว้างคืนสู่ เงินยาง ก่อนเกิ้น ฯ

๏ ดั่งนั้นเปนดั่ง เจ้าถอะเลียนเ สดงยั่ง ยมไน แม่แล้ว
เซนเซน ขดทาซ่ นไหล เหลือผ้า
นางมุนถ้อยใจจง แถนมาก
ขอเหนี่ยว.จ้าเมื่อพ้อม พ่าดู ฯ

๏ เจืองงวากหน้าซานขอบ สามนาง
อันจัก ไดสมคาม เหม่งตาย ดางแล้ว
หลิงเห็น แมนกานช้างหลายคือ คับทง
หื้นหื้นเค้านากว้าง ดั่งแพน ฯ

๏ แต่นั้น ผู้กงท้าวพอยเคียด คึดใน
มีฮ่างว่าบาจอม ไดลำแนนบ่อฮู ขะช้าง นั้นถือ
ฮมฮมกั้นในใจ จักแตก
เจ้าโลกกว้างเมื่อเลือ หอบแคง ฯ

๏ ชะพุ้นอเฮือนไอ่ อิงมุน
สองแพงเมืองลูาเมน เทียมท้าว
บุญสูงส้อยสองนาง นอนพ่าง
ผินแนบน้าวปุนเกือ ส่งสนอง ฯ

๏ อันว่า สอะแพงแก้วกัมมา แมนหลอ กุ้น
ขอบที่ เฮาดวงช้างเชียวเค้า ส่งคืน ฯ

๏ เทื่อนี้บ่อช่างได้ต่าวหน้ คืนคอบสามนางง่ายแล้ว
ทุดัง แมนมาฮะฮาบเฮา ฮมซ้าง
ดองจัก กวยแฮงตองตามใจ อันเคี่ยด จิงแล้ว
อันจัก ม้างเพือนเพ้ ฮอยฮู้ บ่อดอนแดซาม ฯ

๏ แต นั้นเจ้าเหยียดถ้อยกอยสั่ง สามนาง
ฮมฮมชดเนตรนอง ไนผ้า
รือจัก วางตูให้เชินคิง ตุงยาก
ขอแก่พระพ่อ เจ้าลุ่มฟ้าพันเมี้ยน เมื่อเห็น ฯ

๏ เจ้าปากต้วนโดมลุบ ทุกนาง
ดมยอยเย็นดวงบน คักไก้
เดือนจอนแจ้งรังสี เฮืองโลก
นางหากให้เทียมท้าว เยียะวอน ฯ

๏ สุดโสาลันนอนเน่ง นิทขา
คอนคอนหลับซั่วยาม ไนผ้า
แม้งนึ่งฝันว่า ชดทาน้ำบางบิน บกขาด
ตัวหยู่น้ำเมาบ้า แค่คม ฯ

๏ ฝันว่า นาคราชขึ้นเทิงแท่น สถานทอง
ฮะฮา เฮืองหอนคำหมื่นตัว เต็มห้อง
ฝันว่า กองหลวงเทียนคนต์ เดินบ่าว
เสียงสนั่นเท้าทังค้อง หากดัง ฯ

๏ ฝันว่า ผาค่าวค้านทับแผ่น นครขวาง
เค็งเค็งห้าแบ่เปน ทุกด้าน
ฝันว่า ฮมฮมฮอเวียงทอง ตั้งใหม่
ปุนแต่งไม้เปนเลือด ปานฝาง ฯ

๏ ฝันว่า รางเซ็งง้าวคมขาว แรเผือก
หลุดจากด้ามคมข้อน ขาดสะเด็น ฯ

๏ ฝันว่า นางมุนย้องขวนบา ไปแอ่น
ควนค่าล้านสงวงหล้น แค่ไพ ฯ

๏ ฝันว่าเสือใหญ่ เข้าคาบช้างแก้วเกิด พานคำ
ตัวหลวงคางคื่นะคง คึกฟ้า
ฝันว่า กำแพงล้อมเวียงหลวง หวนท่าว
ค้าะไพฟ้ ทุกขอน พังหนี ฯ

๏ ฝันว่า นงกาวขึ้นเทิงแท่น เขจง
บงพีตานม่านลาย ดดไว้
ฝันว่า ลำแนนเกียวสวนนาง เทาโลก
สาวถ่องล้อมแฝงเผ้า แทนทอง ฯ

๏ ฝันว่าพระบาทย้องเมือม่าย เมิะแถน
ซะบองบานั่งแถ เด็งชู้
ฝันว่า เมิะขมชัยนางสวรรค์ เทาโลก
ทุกท่วยฮุ้ หุมเจ้า ชื่นชม ฯ

๏ ฝันว่า มิโรกซ้ำได้ผ่าน เมืองสวาง
ฮมฮมเขายี่เยีย ยังพ้อม
ฝันว่า นาะอินท์เต้ายวงเอา เมือแท่น
ปะดับนั่งต้อน ผื่นกว้าง ม่านคำ ฯ

๏ ฝันว่า ขึ้นแอนม้าแบบื่น บินบน
ทยานเมือแแฝงฝ้ายเมือง นครไท้
ฝันว่า ไปเดินต้าวตาวะติง สะควงทีบ
ผดผ่อแผ้วควงฟ้า ซู่แถน ฯ

๏ แต่นั้น เจ้ายี่ค้ามตนตื่น กะซังผ้น
นางแมนไออะฮือ ในห้อง
สี่ควนท้าวทงเมือง มานอก
ค้อนฟาดค้องพดคือ แต่งงาย ฯ

◉ แต่นั้น เจ้าบอกให้พลพวก จัดตัว
ฮอมควายหกหมื่นตัว ปุนช้า
เทไปจ้วนทุกตัว ปุนแจก
เฮาจัก เลี้ย ไพ่ฟ้าเตงถ้วน คู่คน ฯ

◉ เจ้าเฮียกถ้อยกอยกล่าว พิมมะบาน
มึงไป ฝนคำตาไล่ดอม ? แกมส้า
ชะพานพ้อมเงินยวง ซาวปาก
ปะดับแต่งแล้วสมส้า ไล่แกง ฯ

◉ เจ้างวากหน้าต้านหมู่ นาย ฮ้อน
สูจ่งตากัน แบงอาฮามหมื่นถัน แถวใต้
ยนยนย้ายยอสุรา ปุนแจก
จัดบ่าวให้กินพ้อม พ่ามวน ฯ

◉ ซาดซาดเค้าเดินจ่วง เฮือนหลวง
ผลควนเมินผ่อดู ทุกค้าย ฯ

◉ เจ้าว่า ให้ เต่งพ้อมคำแจก ซาวแสน
ราซายซื้นทาน คนก้า
ซาวเชื้อเนื้อเหวนแพง ควนค่า
ผ้าหลากเหลื้อมลายล้วน เทสั่น ฯ

◉ ปะดับเคื่องย้องเมียนหมู่ โยธา
สมคามเซากล่าวตาย ตางเจ้า
โฮโฮก้องโฮงทอง ทุกปาก
ค้ายแต่ห้าวกินแล้ว ซู่คน ฯ

◉ ให้แจกตั้งพาหมาก ไตคำ
จันปุนสมไล่ดอม แสนแก้ว
บุญเฮืองเจ้าทั้งหลาย แล้วสั่ง
ชะเพื้อกพ้อมลาท้าว เถ้าลง ฯ

◉ ชะเพื้อกพ้อมควานคาด เคียนปะโคน
แกวแกวเลยแสงปุน ไปตั้ง
มวนมาพ้อมเถิงคู ตั้งเคื้อง
คึ่งคึ่งม้าท้าวบั้ว ซัดตาม ฯ

◉ เดื้อน ๆ พุ้นด้านมาด เมื้องทวาย
ดาวงามปะดับหอกกง กางค้าง
แม่นว่า แผนลงเต้าหลายกื้อ พ้อมฮ่วนกี้ดี้
เฮาจิ่ง ซ้ำดาบซ้ำเซางัอ งิ่งมื้อ ฯ

◉ ซาดซาดพ้อมพายขึ้น สามมะเฮี้ยว
โฮโฮเสี้ยงฮื่นกอง ดังก้อง
เดิน ดิน บ้องสามมะเหง อ้ายหาด
เซาบ่อหม้อมชมซ้อง ซู่คน ฯ

◉ ผัดต่อช้างชนก่อน พานคำ
ดูจัก เมื้อเมื้องบนก่อนเจื้อง ไจก้า
พางคำต้าวพูยง ยินเคี้ยด
หมายฮ่วมห้องนางฟ้า ก่อนเจื้อง

◉ ภูไซ่ท้าวคำเคือง หลานอาว
เดิน ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
ไสมคานท้าวลูนดอม อ้ายฮุ่ง
ดอนเดือกช้างงาค้อม เคื้องคำ ฯ

๏ เฟื่องๆ แด่พ้อมพ่อ   ไหลมวน
ดำล่ำฝึงเงือดดาว   กำด้า ฯ

๏ ผ่อดู เถิกทุ่มถันคับแผ่น   นครปะกัน
อาวพาย แหนคำคูนค่อยจา   จอมเจ้า
มิฮ่างว่าเฮาจัก วางพงส์เชื้อวงสา ปะเป๋าเสี่ยรื้อ
ควนแบ่งไว้สองเจ้า   สืบเมือง บ่อนั้น ฯ

๏ เมื่อนั้น พระราชฮู้ คึดซอบ ขานคดี
ดูดั้ง แมนมวนฮบฮาบเฮา   ฮุมฮ้ ย
เชื้อเยี่ยะ ยวงหลานต้นเถินเขา ข้ามเถื่อน คืนเถิน
เอาแม่ ข้ามป่าไม้เมือพ้อม   พ่ำมวน ฯ

๏ พดเพื่อนถ้อมถ้านติ้ว   เต็มแฮง นี้แล้ว
สูก็ เอาคำเมือกล่าวถุง   ทังบ้ำ กูแด่
ถามข่าว แพงแสนส้อยสีดา   ง้อมม่วน กูพุ้น
กล่าวพี่ผู้ นงหน้า   ซู่นาง ฯ

๏ บัดนี้ อับปะโยกฮ้อนฮมด่วน เปนเวร หั้นแล้ว
กูจัก เมื่อเมืองบนบอกถอง   เถิงเหน้า
สื่อเกียรติ์เท้าดาวะดึงส์   ควงเทพ
น้องจักขึ้นสู่ฟ้าปางนี้   บ่อยอม ฯ

๏ ท่อว่า คึดพี่ผู้ พ้อมเกิด   บุญกัม
ว่าจัก กอยใจเจ็บแต่ไกล   กอยส้าง
สูฮื้น เชี่ยวเมือไหว้จอมใจ   ฮู้ ฮ่าง เฮวเถิน
แล้วเด่า เมี้ยนเคืองซ้องตนท้าว   ฝากนาง ฯ

๏ ย่าวๆ หน้าไห่ถั่ง   แสนแถว
ทังอาวพวงค่อยคืน   ทังหม้อม

ทะแนวเนื้อนายมือ   อ้ายฮุ่ง
เยาวราชผู้ คึงค้อม   ค่อยคืน ฯ

๏ ผัดมืออุ้มทังสอง   คำเคือง
ถามข่าวอ้ายนงหน้า   เจืองเมืองแด่เนอ ฯ

๏ เต็มว่ากูหาก พุ่งหอกก้าถ้านติ้ว เต็มแฮงนี้แล้ว
เขายัง ผืนกันมาดั่งซาย   ไหลแถ้ง
ถอนจัก ไกวดาวต้องแมนมวน   เมี้ยนคาบ
การที่ฮ้อนเชื้อเจ้า   หากเห็น ฯ

๏ พอจัก เมืออาบน้ำใจไค่   กะเสดา
เชื้อเยี่ยะ ยวงพายเมือหยู่เย็น   ตอมเถ้า
แต่นั้น บุดตาไห้หิวคอม   เต็งหอด
กอดพระ เจ้าแผ่นหล้ายมย้อย   ย่าวไหล ฯ

๏ พระบาท เมี้ยนดั่งถ้อยกอยกอด กุมาร
มือทวยทวงทอดต้น   เต็งกั้น
ฮวนๆ ฮ้อนเต็งใจ   จักแตก
เยือนปิ้นหน้าเหลียวสั่ง   อาวพวง ฯ

๏ เพิงแจกเมี้ยนเมือส่ง   สองดี่ ก่อนเนอ
บุญยวงยังค่อยคืน   เห็นหน้า
ซดที่ย้อยยมดา   ให้ฮุ่ง
สูค่อย คูนก่ำพ้ากูให้   ฮอดเฮือน แด่เนอ ฯ

๏ แต่นั้น เถือนๆ ช้างแสพาก ภูบาล
แฮงเถือนเลยหอดตน   เต็งซ้าง
ซอนซอนขึ้นเถิงเวียง   วังจอด
เอาแม่ เจ้าโลกกว้างกอยกั้น   ค่อยคืน ฯ

๏ แต่นั้น แพงมาดให้ลันเลือด ตาไหล
ริอจัก ผืนตนกูจากเจือง จอมไท้ ได้ซาม
นางมุนฮ้อนปานไฟ ถะถวาม
เมี้ยนหมู่ เข้าป่าไม้เหลี่ยวให้ ฮุ่งผัว ฯ
๏ แต่นั้น ไยไย่ช้างพ้าฮ่วน พังมา
แพนบวบคช่อเหลือง หลายถ้อง
เมื่อนั้น เร็งโฌเจ้าพานคำ คูนหมู่
ยังทอ เห็นบ่าวน้อยค่อมหมื้น หกพัน ฯ
๏ ผ่อดู เดื่อนๆพุ้นเก้าคิ่ว ตาขึ้น
ยายกันมาแต่เต็ม ยางขว้า ?
ซะบองน้วยอดาว เต็งฮอ
เจ้าขี่ย้ายยวงง้าว แกว่งไกว
๏ ตว่าๆเบื้องพ้าฮ่วน เฮืองเดี้ยง
ยนยน ยอคันคำถวดแทง กะซันร้าง
แกวทองเจ้าเรี่ยงคง พอยเคียด
ขอข่มซ้างดีได้ เบิ่นแฮง ฯ
๏ ให้เหยี่ยดหน้ายิ่งซื่อ หุนบัง
ฝืนตแวงพิตพุ่งถอง เถิงเนื้อ
ทังหลายค้านคุงพยา พ้าฮ่วน
บ่าวยิ่งเงือตาวตั้ง แต่งงาม ฯ
๏ ดูกบัวเจ้าพ้าต่อ กงพาน
ไหลพายตามหมู่หลวง หลุยเข้า
บาคานเจ้าเงินยาง ซมชื่น
เจ้าจัก พันพี่ฮ้ายฮอมขึ้น ดุ่ดวรรค์ ฯ
๏ ฮื่นฮื่นซ้างพ้าฮ่วน มวนมา พุ้นเยย
ตามมะเฮี่ยวแยงผ่าโทม ไส ข้า
เ.มนเดือนดันยอดาว คำเดิบ
เจ้ายี่เยือนสินด้าน สม่ยแฮง ฯ
๏ กวนแยกซ้างซัดฮ่อ ฮุมเอา
เดียคิงแพงเกิ่งเมือง หันพ้อง
แต่นั้น ดูเบาเบื้องบาเจือง จอมราช
แมนเฮ่งฮ้องเดียงห้าว โห่หา ฯ
๏ ไพ่พ่องตัมตะเกือง เต็มนา
เติน ๆ พายอ่อนตวง ไสต้อง
เมือง ๆ เหลือมงางอน คำคาด
เหง้าแก่นไต้ทวนต้อง ส่งหาน ฯ
๏ ตว่า ๆ เค้าอ้ายหาด เกาพื้น
แมนตายกองดั่งขอน เราป้ำ
ดือมันผู้ บาทอง ท้าวหนุ่ม
ง้าวเงือดซ้ำแถนเถ้า ถึกเถิง ฯ
๏ กะจัดจากซ้างดงอุ่ม เถยเพื่อ
กูนี้ คนเซ็งเจืองแก่นชาย จิงแจ้ง
แต่นั้น เขาฝืนพัน (เหลือมือ) มึ่หย่อน
ดันขู่ก้าคือน้ำ ยิ่งฝาย ฯ

● ฝูงนั้น ฮู้ฮ่อนม้าเปนปีก มินบน
กุมอาวพายเกิบแฮง เถยได้
คนเซิ่งเมี้ยนจมมวน ละคาบ
เปนดั่ง พื้นค่าข้อเถยซ้ำ จ่มวัง ฯ

● ฝูงเผาท้าวทวานต่อ ตายืน
คนเซิ่งยังแปดพัน พายต้าง
เฮาจัก ผืนมือให้เขา (ขาม เจ็ดหลาบ)
เฮานี้ ยังแต่ข้าสามฮ้วย เคืองคำ ฯ

● ผ่าตู อาระทึดก้ามกางท่ง ดินผง
แมงละหนี้เต่าคืน มาอ้อม ฯ

● คันว่า เมี้ยนคาบแล้วเฮาเกิด เปนดี
คำกังวนท่อไย ยาข้อง
ปานนี้ เทพีด้าวดวงสวรรค์ ผายผ่อ เฮาแล้ว
นางนาฏต้องเมืองฟ้า หยุ่คอง ฯ

● เฮเฮิบ เข้าต่อช้างซ้ำฮั้ว หัวพาย
แกวทอง คำดาวแขแขกหาน เดียงก้า
ทั้งหลายหลั่มยินดี ซมซื่น
ประดับแต่งแล้วดีค้อง คาดยาม ฯ

● ฮื่นฮื่นข้าท้าวฮุ่ง เฮืองหาน
ไทพูสูงบ่อกัว ฮันฮ้อง
พิมมะบานถิ้มแมนโสม ใสผ่า
ย้ายหาดได้พายเข้า ข่มซน ฯ

● เบื้องพวกน้อยฝูงหมู่ นายเฮือน
ขุนสวงเส้งก่อนเจือง ไจก้า
คึ่ซนช้างแมนเฮือง ตาหอก
งาเงือดซี้ไกวเบื้อง ส่งเฮง ฯ

● กองถึกเก้าตาทอก เจ็ดไท
มันก็ แยงคาวถอยหมู่หลวง หลุยค้าน ฯ

● ฝูงเพื่อนพ้อมตาทอก เจ็ดไท
ยายยังพดแวดฮุม เอาเจ้า
เขาก็ ก่าวเจืองเจ้าเงินยาง มนุดโดก
แมนเดื่อนอ้อมวังเจ้า หยุ่ไกอ ฯ

● ฮื่อฮื่นเค้าแมนเล่ง ฮุมแฮง
พานจำกวนย่ำแฮง แมนม้วน
ฝูงหมู่ ตายืนถ้มกองกัน ตาไซว่
เลือดทุ่มถั่นบานน้ำ ท่าดิน ฯ

● พระบาทเจ้าพั้นฮ่อย พานคำ
ฝูงแมนกุจชาดคน ตายขว้ำ
เขาก็ ฮุมยิงเจ้าเจืองหาน เปนหา
เปนดั่ง ฝนทุ่มถั่นเดือนเก้า เมื่อดิน ฯ

● บ่อถึกเจ้าตนผ่าน เมืองปะกัน
แมนเฮ่ง นองกันคับแผ่นดิน วังไว้
พานคำบ้าเกาแฮง บ้าเดือด
เขาก็ กุมโอบช้างเจืองท้าว เฮ่งแค่น ฯ

๏ แต่นั้น ฝูงเผาะฮ้ายฮอยปวด ริดยา
เขาก็ ยิงปืนเล่นส่อดก้อง เถิงท้าว
ฮมฮมโอ้อินดา บ่อโผด ปางนั้น
ฮอยที่พระพอ เจ้าเติวล้อยชวนขึ้น สู่สวรรค ฯ
๏ ควนที่ ตะโหดไว้ให้บาป ยานแมนเถินนา
เฮาจัก แยงทางเมือเมืองบน สู่นาง นครฟ้า ฯ
๏ แต่นั้น ถือนาดท้าวตาทอก เจ้าไห
มันก็ กุมพานคำโยบงวง เดยดั้ม
เจืองก็ ไกวดาวต้อง.ผดิ่งพื้น ทั่งเมื่อย
เจ้าเมื่อยแล้วเดยดั้ม หดูดใจ ฯ
๏ ภูวะนาถท้าวลั้มทอด ทับสาร
วางตนตายพากเมือง แมนได้
พานคำสั้มกางนา แมนโห่
น้องเจืองเจ้าทองถ้าน ท่าวตาย ฯ
๏ เขาแทงท้าวถองคิ่ง มันบ่า
พระบาทเจ้าเจืองท้าว ม่อยแฮง ฯ
๏ พระก็ มรนาตสั้มถดซั้ว ในนา
เทพาผายฮับเอา เมือฟ้า
แต่นั้น พยาเมืองเจ้าแถนผี ฟ้าฮ่วน
เอาคาบเจ้าเมือฮ้าน ฮ่มเพียง ฯ
๏ แต่นั้น ส่องสี้เยียมยังคอง ภูวนาถ
ท้าวฮุ่ง ขึ้นง่าไม้เมินแจ้ง จิ่งเห็น ฯ
๏ อันนั้น พระบาทเจ้าถดซั้ว กางพล เพื่อนพุ้น
ฮมฮมแมนยาดซิ่ง เอาช้าง

ซาก็ กังวลตั้งบาเจือง จมมิ่ง
ดาบบ่อ ได้ต่อช้างฟ้า ฮ่วน มิ่ยอมง่ายนั้น
๏ ทะล่วนช้วงเซาหยู่ สุมมวน
เอาแพคำเที่ยวมา ยาซ้ำ
ตาดูได้ซองฮม จักเทส
ให้ดูบอ้างคอยเจ้า ฮ่มเพียง ฯ
๏ แล้วกล่าวให้ทันแม่ นางจอม
ทั้งสองซาเคืองคำ สองน้อง
บัดนี้ เวรถนองต้องเถงคิ่ง มรนิ่ง
ท่อให้ สองแมเจ้าคืนเมียน ส่งสะการ ฯ
๏ กับทั้ง สองกิ่งแก้วคำเคือง หลานอาว
ยากังวนหย่อนกัว กอยย้าน
๏ พระบาทเจ้าคนแม่ นางจอม ก็ดี
บัดนี้ ก็มถองเถิงถึกคิง มาท้าว ว่าเนอ
เมืองปะกันนั้นเงินยาง เมืองพ่อซาแล้ว
เฮาจัก ฮดแห่มเจ้าสองท้าว ได้เมือง ฯ
๏ มันนั้น สูกกว่าเชื้อภูวนาถ พยาแถว
ซะบองคิ่งไหยสูง สอนหน้า ฯ
๏ ได้เมือดห้องเมืองบั๊ว ตกไก ?
เพาะว่า พลแพนเจืองยาดซู ซิ่งข้า
บัดนี้ เฮาจัก คุนหลานเจ้าก็อเมือง คำบ่า
เมือหยู่บ้านพลถ้าน แต่งเถิน ฯ

◎ ตั้งเชตให้เปนเชื่อน ยูปุน
ยาได้ กวนเกาผิดแผกกัน เมื่อหน้า
คันว่า เถิงสองเจ้าเชินคืน แวนเกี่ยว
พระพ่อ ผู้แหงเหง้ามรเมี้ยน บ่อคื้นว่าเนอ ฯ

◎ แต่นั้น นายเวียนขึ้นอานทอง เลยล่วง
ฮอดท่านเจ้าทันที่ กางทาง ฯ

◎ กากองม้านายฮึ่บ ลงลวา
เวี่ยนก็ยอคดี ทูนสองสี่เถ้าวอน ไพถ้อย
อันว่า ภูธรท้าวเหนือหัว พ้าฮ่วน
ใช้แล่นม้าถวยถ้อย ข่าวคำ ฯ

◎ (เทื่อนี้ ค้าด่วนเข้มไรโหล หันองค์)
คนคานคลาพากเมื่อง แมนได้
ภูธรล้างแดนผี้ พ้าฮ่วน
ให้ลูบด้างคอยเจ้า ห่มแคง ฯ

◎ แล้วจิ่ง ไร้ด่วนถ้อยเมื่อกล่าว นางลาว
เขาก็ มวนแพคำพอกพื้น พอฮ้อย
ปานนี้ ผลควนค้างในแดน กองง่ามพุ้นแล้ว
(เชินแม่ เจ้าติ่วส้อยเมื่อตั้งแต่ง สะการ)

◎ เมี้ยนคาบท้าวธิราช อันตายก่อนก้อน
เชินนางจอมมาตมุน คื้นพ้อม
เขาพั้งแล้วนายเวี่ยน พี่พาก
พระแม่ล้มวางเนื้อ แคไพ ฯ

◎ อาวพวงให้ทั้งฮู่ย เต็มแฮง
สองนางเทท่าวมัว ยินแค้น ฯ

◎ เทื่อนี้ พ้าหล่มขว้าคินขาด แสนปวงแถนอ
ดูคั่ง จักวาลหลวงหล่มเพ เสี้ยท้าว
แซงแซวให้ไนดง เต็มป่ำ
สองแจ่มเจ้าพมน้ำ หย่าคน ฯ

◎ บ่ถอาดถ้อยกอยกล่าว นายเวี่ยน
คำสองเผื้อ (ส่ง) เถิง ธรรม์เหง้า
พี่หานข้ามาเมี่ยน กางราชหั้นแล้ว
ให้ออก เจ้าหมื่นม้าวเดินเพื่อน ยินดิแต่เนอ ฯ

◎ อันส่วนเบื้องคำบ่ำ หุนบัง
หมาและฟาน เปนไมคิ่จึงซีซอม คำฮ้าย
ถื้อว่าพงสาเชื้อพมมา แรงฮูป
บ่อไช่ช้าฝูงไบ้ ชั่วทาม ฯ

◎ ขันขาดิเชื้อกะดอมแพ่ง เปนพม
เขาฮอไผบอห่อนเหมื้อน สันอ้อย
แต่นั้น ทั้งหลายพ้อมพักฟั้ง เย็นหยู่
เวี้ยนดั่งถ้อยเดิงม้า ฮึบคื้น ฯ

◎ เถ่าที่เหง้าพ้าฮ่วน ทุกประการ
จาคำขึ่นเคียดเคี่ม นานแล้ว
จอมเมื่องเจ้าผลควน ขินยาก
ยังขอดไว้เวรฮ้าย บ่อสบาย ฯ

● เจ้าบอกให้เดินบ้าว กองพื้น
ดำงามแพพอกพื้น บาท้าว
สนสนตั้งกองสูง สุดเมก
คิ่ดท่านเจ้าปุนเมี้ยน แต่งดี่ ฯ

◎ แต่นั้น สาวัตถีห้างเกวี่ยนคำ ฮับราช
เทเวส แล้หมู่ม้าลงเค้า จูดไฟ ฯ

◎ ผ่อดู ขะลาบต้นไฟส่อง เท็งพื้นพุ้นเยอ
เถราถอยเทสขัม ถวายท้าว
ควันผาอขึ้นเถิงพม เมกก่ำ
กิวฮ่อนฮ้องผันเยี่ยน? ทั่วเมื่อง ฯ

◎ เมื่อนั้น พยาเมืองเจ้าแดนผี ฟ้าฮ่วน
ขึ้นขี่ม้าเมือฮ้าน ฮ่มขวาง
◎ แต่นั้น ลูกม่วนคุ้มเห็นหลาก อัสจรรย์
คันคา เห็นกิวคำคังบน บินผ้าย
อันนั้นฮอยว่า ขวันเขาข้าเจืองหาน แหนแอ่ว
ท้าวหนุ่มหม้อมเห็นฮ้าย เถ่ากัว ฯ
◎ เฮวฮึ่บ ใช้กล่าวเจ้าคำบ่า หุนบัง
ควนที่ เวนเชียงทองช่างขา ปุนล้าง
บัดนี้ ยังฮมเบื้องแถนลอ ผู้เผือก
มาซ่อยบ้านพลถ้าน เมื่อแคน ฯ
◎ เฮาจัก ต่าวหมู่ช้างคืนส่ง แถนลอก่อนแล้ว
มวนพลพักหยู่พึ้ง ทุกพ้อง
พยาเมืองเจ้าแดนผี ฟ้าฮ่วน
จัดพวกพ้อมดาช้าง ต่าวเมื่อ ฯ
◎ ฝูงคนเจ้าบาเจือง ถือโถก
เขาพ่อง แถเกสเก้าบาท้าว บวดหา ฯ
◎ ผัดว่า เปนเถรได้สามพัน เปนอาด
ไว้หยู่เฝ้าบาท้าว ไม่หนี ฯ
◎ ฮื่นฮื่นให้เมียนถ่าน ทังพื้น
บอระบวนเก็บดูกบา ปุนเมี้ยน
แต่นั้น นางจอมก็นทนแด หิวหอด
มุนมาดเจ้าก็อด้าน เกื่อนกะหาย ฯ

◎ เขาทอดเนื้อเต็มบ่า ไพหลวง
สองบาสี่ดูกดุง ทังน้อง
ยังค่อย แขงใจด้านเดินเขา ให้หย่า
ตาบบ่อ ได้ต่อช้างฟ้าฮ่วน มิยอม ฯ
◎ ฝูงเพื่อนพ้อมยังหยู่ พังคำ
ดากันจัดแต่งควาน ดาพ้อม
จอมเมืองส้อยสองสี่ เยาวะราช
เขาค่อย เพื่อแม่เจ้าเมือช้าง ชู่นอง ฯ
◎ พลพวกข้าดงไหย ส่าขี้
เถิงวังมนผ่อคอย ยังเจ้า
ยามเมื่อ เฮาคลาห้องเมืองปะกัน ปางก่อน
เอาแม่ เจ้าอู่แก้วมาหนี้ ค่าควน ฯ
◎ พระบาทเจ้านอนฮ่ม ทันเพี่ยง
โสมไวพระอู่เมือง เทียมเจ้า
ยายยังให้ฮางวัน พวกไพ่
เจ้าอู่แก้วเปนต้น แจกบั้น
◎ นับหมู่ค้นขึ้นไขว่ ปามัน
โภชะนังผุกเผือกแตง แกมพ้าว
ยูท่าง กินแลงแล้วฝูงพาง ยินขื่น
เขาก็ ได้หมู่ม้าวเมือต้อน ดูกเมี่ย ฯ
◎ บัดนี้ หมดคาบเจ้าผีซ่อย เต็มแฮง แถนอ
ย่าก็ เอาสองสี่จูบขวัน ทังให้
แต่นั้น พังพายช้างนางมุน นางมาด
สามแจ่มเจ้ามัวให้ อ่าวผัว ฯ

๏ ซาดซาดช้างกายย่าน ดงหลวง
ถาเวาวอนฮ่ายคอน ในถ้ำ
ลงนากว้างเวียงแกว ปางก่อน
เมินผ่อเยี้ยนเชียงด้าน ค่ำจวน ฯ
๏ แต่นั้น บ้ำชื่มซื้นเมินผ่อ ซานขวาง
กะดิงทองนั้นเคื่องคำ เคี่ยนช้าง
อันนั้นฮอยว่า ไทเฮาผ้ายเมื่องปะกัน มาฮอดจิงแล้ว
ง้อมอู่อั้วลงพ้อม ฮับอวน ฯ
๏ ดางพ่องให้ดางพ่อง โคนซาน
เสี่ยงนั้น เต็มสนามหลวงคั่งคน พอต้อ
เขาจิ่ง ไขคำเว้าเถิงเจื่อง ถดชั่ว
พระบาทเจ้าเมื่อฟ้า พากเฮา ฯ
๏ แต่นั้น ทังหลายดั้มต่ทวง ให้หอด
เขาพี่น้องนางท้าว หอดแฮง ฯ
๏ พระบาทเจ้านางชื่ม ทังสอง
เพื่อนางจอมสู่โฮง ทังให้
อาฮมง้อมแพงเมื่อง อั้วอู่
เพื่อเอา มุนมาดเจ้าเมื่อห้อง ท่าวทวง ฯ
๏ เต็มอาดไท้เท็งแท่น จุมคำ
นางจอมสามชื่มเซ็ง มั่วไม้
พังพายแก้เฮี่ยงโฮง นอนเขื่อน
มุนมาดเจ้านางง้อม อู่อาม ฯ
๏ ยามเมื่อท้าวฮุง ข้ามบ่าไม้เมื่อฮอด เชียงเชย
เร็งโฌคี่ดฮอดหลาน กวนหม้อม
บ่อได้ แขงขึ้นแท้ซนพาย ต้นฮ่อม
วะหว่างให้เจื่องเจ้า ล่วงเมื่อง ฯ

๏ พ่อก็ เวนเผือให้บาคาน เปนมิ่ง
ให้ต่าวช้างคืนล้าง หยู่เย็น ฯ
๏ เจ้าบ่อเอื้อพังพาก คำไผ
เอาสองเผือใส่พาย นำท้าว
ค้นว่า สองขุนท้าวหุนบัง ท้าวหิ่ง
แม่นว่า ข้ามย่านฟ้าเมื่อเพิ่ง เมื่องอิน ก็ดี ฯ
๏ แม่นว่า มีเหล็กขั้นเปนเขื่อน หุนบัง ก็ดี
เฮาจัก ยูพานคำผ่าเอา ตงได้
ดุงจิ่ง วางเผือให้นำคืน ภูวนาถ
บ่อได้ข้องขึ้นท้าว ท่อไย ฯ
๏ อันว่า สายนามเจ้าขุนทวง ท้าวกิ่ง ก็ไป
พ่อแต่งช้างนำเจ้า สี่พัน ฯ
๏ ขาเล่าล้มตายก่อน มาเจื่อง
เคื่องคำเจ็บแต่เผือ กวนห้าม

(ตอนนี้เนื้อความไม่ติดต่อกัน)

เมื่อนั้น ภูธรท้าวเจืองหาน ภูวนาถ
เมี้ยนคาบขึ้นเมื่อฟ้า เพื่อนพม ฯ
๏ อินหล่อน้ำซ้อยโซค กะเลถา
ภูธร ทงโสมงามยิ่งไทย ทุกท้าว
โยธาพ้อมขุนนาย เนื่องเกิด
พลพวกพ้อมมวนเผ้า แห่แหน ฯ
๏ งามลื่นล้นยังยิ่ง ไนมนุส
แจน ๆ เขาเพ็งพันกิ่งทวง ยังพ้อม
โยธาท้าวทุกขุน ข้าเก่า
ปะดับพวกพ้องฝูงแก้ว ชื่นชม ฯ

๏ ฝูงเผ่าท้าวตายแต่ ตูมวาง ก็ยัง
เขาก็ มวนกันเมื่อเมืองบน ถ้าเจื้อง จอมเจ้า
แมนมวนดั้มนาขวาง พ้อมยี่ ก็ยัง
เขาก็ขามอ่อน เจ้าดุ่มฟ้าขอไหว้ เพิ่งบุญ ฯ

๏ แผ้วทึ่กว้างพูดู่ ตะเดี่ยง
ตนตน ขาวพูยงฮีบปุน เปนถ้อง
ท่อว่า เขายังถ้าฝูงบิน เมี้ยนคาบ
ปะดับพวกพ้อมมวนเผ้า แท่แหน ฯ

๏ เมื่อนั้น คืนคื่นท้วงค้องไหย่ ฮางไฮ
ฮามตายเฮาจวบกัน มวนพ้อม
มาเฮา ปุนแปงให้เปนพด ตันเก่า
แต่นั้น ช้างเดือกได้สามด้าน ย่อมพาย ฯ

๏ เคี่ยระตาตดั้นเหลือท่ง นาคี
พานคำเบงแบกงา เงยย้าย
พดกือได้อักไข สามคิ่ว
เสี่ยงสนั่นก้องแดนฟ้า ฟาดพม ฯ

๏ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ขึ้นขี่ม้าดมบึ๊ก จัดพด พุ้นเยอ
พดหลวงหลายคั่งแหว นองน้ำ ฯ

๏ ผ่อเห็น สวา ๆ ม้าเสี่ยงหิ่ง นันเนื่อง พุ้นเยอ
แพนหาง ฮวนพานคำอว่ายเมื่อ เมืองฟ้า ฯ

๏ เมื่อนั้น อั้วคำเจ้าคึดจอด จงฮวน
ขวัญมา ชมบาเจื้องฮ่วมโฮง เฮียงห้อง
นางก็ ยามัวตั้งคอมตู ตันเก่า จิงเกิ้น
ขวัญแม่เจ้าเมื่อย้าว หยู่โฮง ฯ

๏ กับทัง ผู่เผ่าเชื้อน้องพี่ ฮามคาย
ฮวนจัก ดาสองสื่ด่วนเมื่อ เมืองฟ้า
หลิงเห็น ฮงฮงเหลื้อมกะไดทอง ผีกาย พุ้นเยอ
พดคั่งเท้าแดนฟ้า คื่นเคง ฯ

๏ เจื้องจิ่ง เห็นฝูงพ้องหานพาย อ้ายคว่าง
กับทังดุงท่าน เถ้าจ่าซ้อนเนาพ้อม พ่ำกัน ฯ

๏ เขานั้น ดุงอาวเบื้องพายเฮา ซั่นเก่า จิงแล้ว
เลื้อดหยาดย้อยฮ่ำหน้า หม่นหมอง ฯ

๏ แต่นั้น แองคอนท้านภูชร ฮับพาก
เขาไป่ ได้อาบน้ำยังถ้า หยู่คอง ว่าอัน ฯ

๏ แต่นั้น ทะด่วนพ้อมเขาคว่าง หานพาย
ทูนชุ่ดนบขาบบา บุญกว้าง
ตูก็ นอนเนาหนี้เหิงนาน ยาวยิ่งจิงแล้ว
ควนที่พระบาท ไปอาบน้ำเสี่ยเลื้อด คาวคนชอบคาย

๏ แต่นั้น สว่า ๆ ช้างย้องย่าง แกมดวา พุ้นเยอ
พลกือไหลหลั่งไป ปุนย้าย
หนทางเที้ยนพังพาย คับคั่ง
ค้อนอว่ายหน้าคื่นแล้ว ดวดเห็น ฯ

๏ แม้งนิ่ง ง้อมขี่ช้างพังมาต นำฮวน
ตัวเดี่ยวเดินตุ่งนำ ทันท้าว
สมควนผู้ สาวสนม เนื่องนั่ง
นบบาทเจ้าปะนมง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ เมื่อนั้น ม่างม่างนิ้วท้าวฮุ่ง บายนาง
มือผันบายจุบชม ทังให้
(ชลทาน้ำไหลฮวาย ฮ่ำหยาด)
ท้าวก็ ถามฮ่างเบื้องถุงน้ำ หยู่ดีแด่ร้อ ฯ

๏ เมื่อนั้น ออระม่อยเนื้อแจ้งส่อง โสมงาม
ขานราชาแค่มเคือง ประนมไหว้
เขาก็ หนี่ตายดั้นเดินเขา ข้ามเถื่อน
เมื่อฮอดบ้านพอเมื่อ ยามแลง ก็แล้ว ฯ

๏ เฮียมก็ กระสันดั้งคอมอวน มีมากจิงแล้ว
ก็จิ่ง บายได้ง้าวแทงช้าง มิ่งมรณ์ ฯ

๏ แล้วเล่า นำบาทเจ้าจอมขม่อม เหนือหัว
(โคจรเถิงเทพดาว ดิงส์ฟ้า)
แต่นั้น ทังหลายให้เนื่องนั้น ฮ้องฮ่ำ
ให้ฮุ่งดั้งคอมเจ้า แจ่มเจือง ฯ

๏ เมื่อนั้น สว่าสว่าก้องคับแผ่น กัมมาพุ้นเยอ
(เสนาเนืองหยู่ยัง ยายเฝ้า)
ซะบองเนื้อแองคอน ทูนเกส
นบพี่เจ้าผิวเผียน ลูกเมิ่ง ฯ

๏ คิดเมื่อ ยังค่งท้าวเมืองลุ่ม เงินยางกีนา
เรงโญปองปูกปุน เปนต้น
คนการพ้อมพอพัน เหนแห่
มีพี่น้องทั้งอ้าย หมื่นคน ฯ

๏ เมื่อนั้น สองแค่มเจ้าทงอาด หอคำ
เซิ่นๆ สมบินบิว ไปเบื้อง
ศูลถานสันโดกา ทุกแห่ง
คือดั่ง อินหล่อแต้มแบ่งไว้ ดื่นเซียน ฯ

๏ เตชะเท้าทุกที่ ดวงแถน
โจงๆ ดีฮางแสงส่วงเมือง ดังก้อง
แต่นั้น ไหไหย้ายพลหลวง ไหลหลั่ง
ม้าปีกแล้สามล้าน ก่อนพล ฯ

๏ แม้งนิ่งเถิงเขตเบื้องยีดย่าน คาเขียวพุ้นเยอ
พลหลวง เถิงพูจ้อดนอน ในก้าน
ภูธรให้ทันนาย นำฮีบ
เขาหยูบ้านแดนฟ้า ของทาง ฯ

๏ ผีก็ เซิ่งซ่ำเท้าทุกที่ เขาชาม
เมื่อนั้นแถนๆ ลงพูจ้อออกมวน มาต้าน
เตาตาได้มีนาการ มีมาก
เหล้าไหยได้พอเก้า หมื่นไห ฯ

๏ ทุกเบื้องพ้อมของฝาก เมืองเทิง ก็มี
ทังเพียงไฟหมากยม นาวเกี้ยง
เมื่อนั้น แองคอนต้านกอยเลี้ยง เถลงกล่าว
ถามฮ่างวินเมือฟ้า ชู่ทาง ฯ

๏ ผู้หน่อน้อยนามมะนาด ไทแอง
ยอมือนบขานถวาย ประนมไหว้
เมื่อนั้น ภูธรให้เจือหาน ขานขอบ
เขาก็ ประนมนอบนิ้วทูนท้าว ชู่คน ฯ

๏ แต่นั้น ออระม่อยหน้าแมนโลก ชมคดี
ยอมือ ทูนเหนือหัวกล่าวทาง ทุกล้าย ฯ

๏ ทุกที่เทียนพดนั่ง   เมืองพั้ง
พั้งพายเต็มท่งเพียง   พดานกว้าง
ทันที่ หนทางเท้าคำวัง   แวนยากพะเฮย
บ่อฮู้ ก็หมื่นห้วยผาด้าน   ฮ่อมซัน ฯ

๏ ทางนั่งนั้นอ้ายมุ่ง   เมืองพา
ของคานมีปี่แคน   ชมหลั้น
บ่วนางเหน้าในโฮง   หลายหมื่น
หน้าด่องแจ้งฮิมคิ้ว   เคียมงาม ฯ

๏ เนือด ๆ เนื้อหลายล้ำ   ภาดำ
คิ้งแกวนงามฮาบคำ   ผิวอ้วน
เขาทูนซ้ำถแลงคำ   บนบอก
(คอนคอบก้อยจำแจ้ง   ได้ใจ ฯ

๏ ทางนั่งนั้น เมืองปู่เถ้าหัวหงอก   ผมขาว
ไหไหเขาแอ่นดวา   ดงหลั้น
ดูผู้เถ้าชราการ   ไกชั่วเฮวแล้ว
ยังเล่า ดงแอ่นม้าผันผ้าย   ซู่วัน ฯ

๏ ทางนั่งนั้น ผาฮางน้ำหลายวัง   เวียนฮอบ
เงือก หยู่ใต้แม่น้ำขึ้นขว้าง   ไขว่นอง ฯ

๏ ทางฮอมนั้นอะเวจี   หม้อไหย่
เหลือมไขว่ขว้างดูลั้น   ถีนขอน ฯ

๏ ซะถ่างถ้วนเหลือมเหลา   ดูหลาก
เมื่อนั้น ภูนาถท้าวยินย้าน   เยือกกัว ฯ

๏ คลาแห่งหั้นเมือฮอด   กะดีดิง
นางพอแสนหยู่คอง   บาท้าว
เมื่อนั้น แองคอนด้านเดินซุน   ทุกแห่ง
เฮาจัก ดั้นแผ่นพั้นเมือสู่   เสียนพานก่อนแล้ว

๏ ผ่อเห็น วันค่ำค้อยลับผ้าย   พูจี พุ้นเยอ
พลก็อพักบ่อนั้น   นอนพ้อม
เมื่อนั้น แองคอนโอ้โอยกะหาย   สูนแสบ
(หมอมหม่อหม้อมคนิงโอ้   อ่าวหลัง ฯ

๏ คิดเมื่อ ยังนั่งท้าวเมืองลุ่ม   เงินยาง ก็นา
พันปายเมียย่อมสาว   นงหน้า
บัดนี้ ฮามเฮียงซ้อนมเหสี   พระพี่ กูพุ้น
ขวันอ่อนเจ้าเมือล้าง   สืบเฮือนเทียวเดิน ฯ

๏ คอนคอนคำราศี   นิทขเน่ง
แม้งนิ่ง ฟ้าคืนเค้าเสียงก้อง   ด่วงดม ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทท้าวเจืองคืน   กะชังฝัน
ทังจอมสีม่วนเมือง   ยังพ้อม
บาเจืองอุ้มเอาเฮียม   ฮักพี่
ง้อมม่วนผู้ผันน้อง   บ่อวาง ฯ

๏ เจ้าก็ คิดฮู่งฮู้บ้านเก่า   เมืองหลัง
ชื่อว่า ตายเปนผีบ่อเล่าคืน   เมือล้าง
เมื่อนั้น จันโทขึ้นไสแสง   ไก้ฮุ่ง
แดดส่องต้องป่ายก้วย   ฮุ่งเฮือง ฯ

๏ เมื่อนั้น ท่วน ๆ ท้วงกองไหย่   สะบัดไชย
โจงโจง ตีฮางแสงล่วงเมือง   ดังก้อง
พลหลวงแล้สามทาง   แค้นคั้ง
คึ่งคึ่งก้องเสียงฟ้า   ด่วงดม ฯ

๏ ดูลื่นล้นช้างไหย่   หกแสน
ทวนทวน ตีกองไชป่าวพล   เลยย้าย ฯ

๏ ผ่อเห็น กากาดก้ามพลมาก หานพาย พุ้นเยอ
พานคำไกวแกว่งหาง เหินย้าย
คับคาข้ามดอยดง ผาเผือก
ท้าวฮุ่ง ตั้งหมู่ช้างปงเคือง กินงาย ฯ
๏ ผ่อดู ปะเบ่งด้านกับแผ่น เดียนพาน พุ้นเยอ
ยายพลเถิงท่งจูม ? โดยด้าน
พอปะมานแล้วเลยงาย สะเด็ดด่วนไปแล้ว
ม้าปีกแส้สามด้าน ก่อนพล ฯ
๏ เมื่อนั้น ผู้ก่งท้าวเถิงที่ ลินคำ
แสนวังเวินย่านยาว ไหลก้อง
มีทัง จำปีพ้อมจำปา เดียระดาด
ฮสดอกไม้โฮยเฮ้า ทั่วไพ ฯ
๏ เมื่อนั้น ผู้ก่งท้าวลงอาบ สงสี
ภูธร ทงโสมงามดั่งอินท์ แปงไว้ ฯ
๏ แต่นั้น ทุกท่อนท้าวลงอาบ สงสี
คิ่งขาวงามคู่คน สูงตั้ว
เปนถันถ้องวังเพี้ยง คนอาด
ยังหยู่ยั้งทันนั้น กล่าวสาน ฯ
๏ เขาก็ เซงซ่าเท้าทุกเทส ควงแถน
เมามัวทุขหยู่เหงา เสมอไข้
เมื่อนั้น ภูธรต้านแองคอน กอยกล่าว
มึงเยียะ เมือเล่าท้าวแถนชั่ง เดียนพาน นั้นเนอ ฯ
๏ บัดนี้ เจืองแจ่มเจ้าสะเด็ดฮอด ลินคำ ว่าเนอ
ยังจัก นำบันนาการขาบถวาย ทูนน้อม นั้นบ่อ ฯ

๏ อันแต่ นับอ่านได้ช้างใหญ่ หกกือ
พลเหลือหลายยิ่งซาย ไนน้ำ
ยายยังถ้องกะเสดา แค้นคั่ง
เหลือแม่น้ำนครกว้าง จิ่มเสมนว่าเนอ ฯ
๏ แต่นั้นคอนก็ นบนอบนิ้วก้มขาบ เลยลา
เถิงเดียนพานข่าวแถน ปะนมน้อม
บัดนี้ ภูธรท้าวเจืองหาน ถามข่าว
มาฮอดยังแดนไก้ จิ่มเมือง ฯ
๏ ผัดว่า เข้านั่งท้าวเสวยราช เดียนพานว่าอัน
ขวาขวา เสียงแองคอนกล่าวแถน ไนห้อง
ภูมิเจ้าเจืองหาน ยสไหย่
หลานท่าน เจ้าคิวล้อยมาฮอด ลินคำ ฯ
๏ คอนกล่าวแล้วสะเด็ดด่วน ลีลา
ทูนบาลีลูกจอม ไจก้า
บัดนี้ ราชาเจ้าเดียนพาน แถนชั่ง
ขันกล่าวม้างขนช้าง ลูกจอม ฯ
๏ เมื่อนั้น ภูมิเจ้าเจืองหาน มนุสโลก
คึดบ่อย้านขนช้าง ท่อไย ฯ
๏ ชื่อว่า เปนเหตุฮ้ายตายเถ่า สองที่ ก็ดี
กูจัก เต่งเดียนพานยาดซู ซิงม้าง
เมื่อนั้น ราชาเจ้าเดียนพาน แถนชั่ง
คึดเคียดค้อยขมเข้ม บ่อมาย ฯ
๏ เมื่อนั้น คน ๆ ท้วงกองใหญ่ ฮางวัน พุ้นเยอ
แมนบินบนเดือนมา คือฮุ้ง
ทุกพายแส้ไหลมา พ้อมซั่ง
เส่งโอคอ้างคิ่งง้าว เงือดกาง

◎ แต่นั้น คึ่งคึ่งเค้าช้างออก ตะวังแพน
มวนพลหลวงแต่งแปง ปุ้นถ้า
ผัดว่า ทานพายแพ้พานคำ ท้าวฮ่ง
เขานี้ เชยดาบง้าวปางนั้น ม่วนมือ กี่แล้ว ฯ

◎ รือจัก เจ้านั่งท้าวเสวยราช เลี่ยนพาน ได้นี้
กูนี้ แนวชายหานสืบเมือง แทนเชื้อ
เมื่อนั้น ฮมฮมห้างอาชะไน เนืองหิ้ง
แผ้วช่วงไว้ปุนถ้า แต่งชน ฯ

◎ ฮื่นฮื่นพ้อมทุกหมู่ หุมชน ฯ
มวนพลหลวงแต่งปุน ตาไว้
ถือมันเจ้าเลี่ยนพาน แถนซั่ง
ยินบ่อย้านเจืองท้าว ท่อไย ฯ

◎ เบื้องปากซ้ายท้าวหิ้ง แมนทง
ไหไหคับแผ่นนา นองช้าง
หัวขวาพุ้นบางบิน ท้าวบั้ง
ฅับแยกช้างเงยฉ้า แต่งเติม ฯ

◎ ทันที่ คื่นคื่นพุ้นแมนเคือ ผาฮอง
มวนพลไหลหลั่งนอง เนื่องน้ำ
หัวเหนือพุ้นแมนเฟือง ท้าวนอก
อวานหมู่ช้างพลพ้อม โกตกือ ฯ

◎ ทุกท่อนท้าวพ้อมซั่ง เลี่ยนพาน
กินบ่อ เคืองขามเขาซากเชย เฮานั้น
ถือมันเจ้าเลี่ยนพาน แถนซั่ง
คึดบ่อย้านเจืองท้าว ท่อไย ฯ

◎ ไย่ไย่ย้ายช้างใหญ่ คุชลิง
ปะคือไชยไหลหลั่งเติ่ม ตามตั้ง
ดาที่ พลแพนได้อักโขปาย แสนติ้ว
เดินหมู่พ้องตาถ้า แต่งชน ฯ

◎ แต่นั้น พระบาทเบื้องท้าวฮุ่ง เจืองหาน
เดินจุนนายชู่คน มวนพ้อม
เฮาจัก นองพลเจ้าเลี่ยนพาน ชนซั่ง ปางนี้
ผิบ่อ ชนฮามแพ้กูบ้า บุ่อยอมง่ายแล้ว ฯ

◎ เมื่อนั้น ท่วนๆเท้งกองใหญ่ ฮางเซง
พลกือไหลหลั่ง (ตาม คื่นช้าง)
เมื่อนั้น บาไทท้าวเจืองหาน ภูวนาถ
ขี่นขี่ช้างซำย้าย ย่างเซิ่ง ฯ

◎ แต่นั้น พระบาทท้าวสะเด็ดจาก ลินคำ
ชะพื้นแพนซ่อยเติม ตามเต้า
พลหนาตั้งเมืองเพี่ยง พายดุ่ม เฮาแล้ว
ควนที่ เจ้าต่อช้างชนพ้อม ชู่มือ ฯ

◎ ชื่อว่า เปนเหตอ้ายตายเถ่า สองที่ กี่ดี
เฮาจัก มวนกันตายแห่งเดียว ตอมเจ้า
เมื่อนั้น แองคอนพ้อมหานพาย อ้ายคว่าง
เพงเกือนพ้อมเยี่ยซ้อย ไซ่ถือ ฯ

◎ ขานี้ ข้าเก่าท้าวเจียมแต่ ขาชาย แท้แล้ว
ผัดว่า ชูเทแถนคู่ดวง ดาวฟ้า
เขาก็ หงำความเท้าดวงแถน ทุกปาก
เคียดเพื่อแถนดอ เต้าหมู่ช้างลงพ้อม ฮว่านเมือง ฯ

๏ กับทั้ง ผู้เผ่าท้าวด้านโลก แถนลอ ก็ดี
ลงพลเต็งยาตรฐ ซึ่งม้าง
แคนใจตั้งเขาลง พ้อมชว่าน ปางนั้น
เจ็บชวดแท้คือเลี้ยน เลี้ยบทวง ฯ

๏ เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ให้บ่าวคืองเดินแต่ง กางพล
หัวขวาเขาเกื่อนเพง เยียซ้อย
ยนยนเหลื้อมคือคำ ไกวแกว่ง
คือดั่ง ฟ้าแตกต้องลมด้าน ด่วงฝน ฯ

๏ แต่นั้น ต่างต่างแก้ช้างออก ยายพล
หานพาย ผันหลาวทองผ่าโลม ใส่เช้า
แต่นั้น ชุมคนาพ้อมหัวแหลม หลุยก่อน
เลี้ยงสนั่นก้องนาถว้าง ทุ่มนอง ฯ

๏ โทดโทดช้างทุกหมู่ ไหลชน
ตายื่นตาย (มาก)หลวง หลายถ้าน
คือดั่ง ขอนเขาป้ำกางพู ขึ้นไขว่
ช้างเฮ่งม้าเลี้ยนต้ม มุ่นกะจวน ฯ

๏ เคืองใจเจ้าเลี้ยนพาน แถนชั่ง
จัดพวกพ้องพลต์อ แต่งเติม

๏ ทะถ่วนย้ายช้างไหย่ คุชสิง
แพนบัวปะดับแกว่งฐ ใส่เช้า
เลี้ยงนันเท้าดาวะดิงส์ ดาสนั่น
ช้างไหย่พ้อมพอด้าน สี่กือ ฯ
เขาก็ เซงซ่าเจ้าเลี้ยนพาน แถนชั่ง
วะหว่างไว้เคืองท้าว ท่านถือ ว่าเนอ ฯ

๏ สับแยกช้างใส่ไล่ เงยงา
เมื่อนั้น เส้นเส้นพายแจ่มเจือง ถามถ้อย
เมื่อนั้นแนวหนามเนื้อแองคอน ขานก่อน
กู้น ข้อยแจ่มเจ้าจอมเลี้ยง แทบตื่นแท้แล้ว

๏ ขอแยกทื้นช้างแกว่ง เงยงา
ใส่พายแยงข่มฐ ชนช้าง
พายวันก้วคุชสิงห์ กวนแก่
อ้ายคว่างอ้อมละวังไว้ แวดวัง ฯ

๏ เมื่อนั้น เบาใจเจ้าเลี้ยนพาน แถนชั่ง
เอิ้นเฮี้ยกฮ้องพงส์เชื้อ ซ่อยเติม ฯ

๏ เบื้องปีกซ้ายท้าวหิ่ง แมนทง ก็หนี
ไถภูธรบ่อเหลี่ยว หลังได้
แมนสมด้างเชียงเฮือง ด้านแคว่น ก็หนี
ถดเคืองไว้โตนน้ำ ด่องถอย ฯ

๏ พงส์ราดเชื้อแมนเดือ ผาฮอง ก็หนี
ไถภูธรบ่อแป คอยหน้า
แมนเพิ่งเจ้าคาเชียว ท้าวนอก ก็หนี
ปะไปท้าวทันต้น หยู่พอย ฯ

๏ ผู้ก่งท้าวตางชั่ง เลี้ยนพาน ก็หนี
วางราชาหยุ่ เดียว ดูหม้อม
ท้าวก็ กำมือเท้งหัวพาย ฮ้องว่า
มาจัก เมี้ยนชั่วตั้งจอมเจ้า แจ่มเจืองเทียวเถิน ฯ

◎ สับแยกช้างเงือดแกว่ง ไกวขอ
เมื่อนั้นแองคอน สับพายวันผ่าโสม ไสต้อง
งาแทงจิ้มคุชสิงห์ กวนเกิบ
เขาคว่างพ้อมฮุมซ้ำ ส่งแทง ฯ

◎ เมื่อนั้นเขาก็ ฮุมเอาได้เลี้ยนพาน แถนซั่ง
เดือดหยาดย้อยคอช้าง เฮ่ยฮวาย ฯ

◎ เมื่อนั้น เสียงสนั่นเอิ้นเอาหัว ฮู้บ่อ
พระบาทไท้เจืองท้าว ว่ายา ฯ

◎ แต่นั้นท้าวก็ มรนาตล้มตดซั่ว เทิงพาย
เปนแต่ เวรพายหลังคอบคิ่ง ตายซ้ำ
พลเจืองลั้นเหลือทาง ทุกแห่ง
เข้าสู่บ้านซิ่งฮื้อ ยาดเท

◎ เมื่อนั้น ฮืนฮื่นซ้ำอ้ายขอก ส่ามสาย ?
เขาก็ บินบนมายาดซิ่ง นางฟ้า
สนสนเบื้องกางหาว พ้อนหอก
ศูนิ์ ซ้ำเก่าเจ้ากำผ้าย พูเมิน แท้แล้ว ฯ

◎ ผัดว่า บินสอดม้างทุกที่ เมืองแถน
ยินบ่อ กั้วเกงฝูงหมู่แถน เมืองฟ้า
เมื่อนั้น ภูมิท้าวเจืองหาน แหนกล่าว
สู่จ่ง เมือดำห้องโฮงกว้าง หมื่นเส่า ฯ

◎ ค้อมว่า เจ้ากล่าวแล้วก้มขาบ ลาลง
ทงอาชะไนซื่ผาย ผันผ้าย
ขุนยาผู้ตางตน ท้าวยี่
มันก็ ขึ้นฮอดห้องโฮงฮ้าน ฮ่มขวาง ฯ

◎ หลิงดู ผาสาทกว้างเฮืองเฮื่อ คุยคำพุ้นเยอ
นางผมหอมนั่งเนือง ในห้อง
บาก็ ยอมือก้มชุลีกร นบนอบ
พระพี่ ผู้ผ่านพื้นเจืองท้าว สั่งมาว่าอัน ฯ

◎ ถามข่าวน้องสเวยราช เลี้ยนพานว่าเนอ
เฮาก็ มวนพลหลวงฮอดเมือง พายพี้
เมื่อนั้น นางงามแก้วผมหอม ยสไหย่
ไหว้บาทเจ้าเจืองท้าว แต่ไกล แต่เนอ ฯ

◎ ยนก็ นบนอบหัวก้มขาบ ลีลา
เถิงบาเจืองขาบถวาย ปะนมไหว้
แต่นั้น ภูมิเจ้าเจืองหาน ชมชื่น
พระบาทเจ้าเลยแย้ม ม่ายหัว ฯ

◎ เมื่อนั้น ภูมิขึ้นเมือโฮง แถนซั่ง
บ่อฮู้ ก็หมื่นห้องนางฟ้า เฮือเฮือง ฯ

◎ ก็เพื่อ บุญมากแพ้ทุกที่ เขาขาม
นองมา เต็มเลี้ยนพานขาบทูน ชุลีน้อม
ก็เพื่อ บุญฯได้หลายแถน โฮมส่วยจิงแล้ว
ยังลื่นล้นแสนท่อ เมืองหลังมากแล้ว ฯ

◎ แม่นว่า แก่แก่แล้วเปนบ่าว งามเลิง ซวดนี้
ก็เพื่อ บุญบาสี่หม่หัว ฝูงข้อย ฯ

◎ นับเต่ ปะเทสท้าวฮ้อยเอ็ด ภาสา
นองมา เต็มเลี้ยนพานขาบบา บุญกว้าง
เฮาก็ เทเมืองแพ้เลี้ยนพาน แถนซั่งจิงแล้ว
เฮาบ่อไฮ้แสนต้อ คิ้วกอง ฯ

◎ เมื่อนั้น ภูวะนาถไท้ท้าวฮุ่ง เจืองหาน
ปุนคำควนกล่าวจา แถลงถ้อย
มิ่งเยี่ยะ เมือทูนท้าวอินตา เทวราชจิงเกิน
ลูกพระ เจ้าติ่วล้อยมาฮอด เลียนพานว่าเนอ ฯ

◎ ท้าวก็ คึดจอดเจ้าตนผ่าน ควงสวรรค์
นำพลมาก็เพื่อหุม เหนเจ้า
บาย่อม ปาถนาให้เห็นตน พระราช
ก็จิ่ง ใช้ข้าน้ายมาเฝ้า บาทคำ ฯ

◎ เขาก็ นบนอบน้อมกั้มขาบ เลยลา
ทงถวาคำชี้ผาย ผยองขึ้น
เมื่อนั้น แองคอนผ้ายเวหา ว่อน ๆ
แม้งนิ่งเถิงเขตไกลแดนฟ้า ฝ่ายสวรรค์ ฯ

◎ ผ่อดู กากาดก้ำผาลาท มุงมนี พุ้นเยอ
ดูงามสุดชั่วตา เต็มเยี่ยม
เมือง ๆ เหลื้อมจุดนี แก้วเกส
เขาก็ กั้มขาบไหว้ปะนมน้อม นอบคุน ฯ

◎ เมื่อนั้น อินทราชไท้กั้มขาบ ลาเมือ
ถวายบัวบานยอดตา วะดิงฟ้า
เมื่อนั้น อินโทท้าวพันตา ตัดส่อง
เอาผ้าแก้วผืนกว้าง หมื่นฮ่ำ ฯ

◎ คอนก็ กั้มขาบท้าวทูนบาท บังคม
ลำล้ำมือยื่นเทียน ปะนมไหว้
เมื่อนั้น แองคอนต้านทูนอินท์ กั้มขาบ
ลูกพระ เจ้าติ่วล้อยมาฮอด เลียนพานนั้นแล้ว ฯ

◎ คอนกล่าวแล้วสั่งตัดหยู่ ฟังนก
ขวา ๆ เสียงอินตากล่าวคอน ในห้อง ฯ

◎ กูก็ ฮู้ข่าวท้าวแถลงสั่ง เลียนพาน ก็แล้ว
ฝูงแถนมาเพิ่งเฮา ทั้งฟ้าว
เมื่อนั้น อินโทท้าวพันตา กอยกล่าว
บอกแก่ลูกพระ เจ้าติ่วล้อยสะเถียนหั้น หากคอน ฯ

◎ กับทั้ง ฝูงไพ่พ้อมคนรเทพ ชาวแถน
มวนมาขันขาบเจือง จอมไท้ ว่าเนอ
เมื่อนั้น อินโทท้าวบุญมี ตัดส่อง
เอาผ้าแก้วผืนกว้าง ทอดทาน ฯ

◎ อินทราชท้าวฝืนฝาก นำมา
เอาเมือทานแห่งเจือง จอมเจ้า
เมื่อนั้นคอนก็ กั้มขาบท้าวเทวราช ลาลง
ฝูงนาง เคมชานขวางผ่อคอน ยัวระย้าย ฯ

◎ หลิงดู ฝูงลำช้างนอนฮ่ม โฮงขวาง พุ้นเยอ
ทูนชุลีนบขาบกร กอยไหว้
หลิงดู ฮอง ๆ เหลื้อมจุดนี แก้วเกส
นบบาทเจ้าเลยแล้ว เลิกลา ฯ

◎ เมื่อนั้น แองคอนผ้ายเวหา ผยองฮอด
ขึ้นสู่ เจ้าลุ่มฟ้าเจืองท้าว ท่านเซง ฯ

◎ ทูนบาทแล้วกั้มขาบ ถวายคอน
อินโท พายตาวะดิงสาข่าวถอง เถิงเจ้า
มีทั้ง วัตถังผ้าผืนดี หลายหลาก
ฝืนฝากเจ้าพอฮู้ ข่าวขวนว่าอัน

๏ เมื่อนั้น พระบาทเจ้าชมชื่น ยินบาน
จาระจา คอนแองคอนซู่อั้น ถามแจ้ง
เพื่อมแต่ มิ่งดาไท้อินตา เทวราช
พระก็ ยังหยู่ห้องเมืองฟ้า ชื่นบานบ่อนั้นฯ

๏ เมื่อนั้น คอนขาบก้มทูนบาท ปาทา
ยังค่อย เทื่ยระคาสุขส่ำราน รือไฮ้ ฯ

๏ บัดนี้อินทราชท้าวตนผ่าน ดาวดิงส์
วางเมืองสวางแก่เจือง ปุนส้าง
เวนทัง บรพานพ้อมซุนแถน ทุกแห่ง
ไว้แก่ ภูวนาถเจ้าเจืองท้าว แต่งปุน ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทเจ้าชมปาก หุมหัว
ยอมื้อ ทูนเหิงหัวแต่ไกล ปะนมไหว้
บัดนี้เฮาก็ ปาถนาได้โดยใจ จงไผ่แท้แล้ว
ก็เพื่อ อินทราชให้ทงเกื้อ เมื่อเมา ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าสั่งง้อนทังคว่าง ตะวังเมือง
พลสองกื้อหยู่แหน นางง้อม
แต่นั้น จอมเจืองท้าวทงขัม แถลงกล่าว
สั่งคว่างผู้คนชั้น ชู่ปะการ ฯ

๏ สูค่อย แปงเมืองให้เปนดี ดั่งเก่าเฮาเถิ้น
ยาเยี่ยะ ได้เสบเหล้านอนพ้น ตื้นสวาย นั้นเนอฯ

๏ อันนึ่ง ใจหยู่หมั้นคือดั่ง หินผั้ง
ยาซื่งชังไพ่ไท จื่นข้า
ให้ค่อย ฟังคำเจ้าจอมหัว สอนสั่งมานั้น
ขัมเหสน์เจ้ายอไว้ ไส่หัว ฯ

๏ เจ้าจัก ลาท่อนท้าวนครไหย่ เลียนพานนี้แล้ว
โงงโงง คือฮางแส่งส่วงเมือง ดังก้อง
เขาก็ ชมงันขึ้นดาวะดิงสา พ้อมยื่
แม่นว่า ได้หมื่นมื้อหายเส้า สว่างกะสัน ฯ

๏ เมื่อนั้น ท่วนท่วนท้วงกองไหย่ ชะบัดไช
แองคอนเดินบ่าวพล ยวงย้าย
พลหนาสั้นเหลือตา เดียระดาด
ยังดื้นสั้นแสนท่อ เมืองหลัง ฯ

๏ แม่นว่า เถ้าแก่ฮ้ายพัดเกิด งามเลิงซวดนอ
ก็เพื่อ บุญบาเจืองห่มหัว ฝูงข้อย ฯ

๏ เมื่อนั้น เพื่องๆ กั้งครอาด พานคำพุ้นเยอ
ไหไหยกย่างเงย ยวงย้าย
หลิงเห็น พลหลวงแส้สามทาง แค้นคั่ง
เสียงสนั่นก้องคุ้งฟ้า ฟากพรหม ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทท้าวเถิงแม่ กองทูน ?
พลหลายเหลือคั่งนา นองก้าง ฯ

๏ ภูวนาถท้าวเซาจอด มวนพล
พังพายเหลือท่งเพี้ยง ฮิมน้ำ
แถนลมเจ้ากองทูน ลงขาบ
พระบาท ขึ้นสู่พื้นบาสั้งฟ้า ฮอดดี่แต่ลื้อ ฯ

๏ ทุกสิ่งพ้อมของฝาก บันนาการ
มี่ผื่นแคงหมื่นฮ่ำ แฮด้ว
เมื่อนั้น ภูธรท้าวเจืองหาน ต้านตอบ
(ชี้ฮ่างให้บาท้าว พากพอย) ฯ

๏ เฮาก็ ขึ้นกิ่งท้าวสเวยราช เลี้ยนพานหั้นแล้ว
พยาอินท์ วางเมืองสวางมอบเวน วางไห้
กับทั้ง บรพานพ้อมควงแถน มวนมอบ เฮาแล้ว
คุนท่านไท้ลือถ้วน ทั่วแดน ฯ
๏ เฮาก็ ย้ายหมู่ช้างมาฮอด กองทุน เพื่ออัน
ดูแถนหิวจอดเซา ทันนั้น
เมื่อนั้น แถนถมเจ้ากองทุน น่บบาท
ไหว้พระ เจ้าคิ่วส้อยเจืองท้าว ท่านเซง ฯ
๏ เดิมนั้น พงชาติเชื้อท้าวไหย่ ขุนเกวแท้แล้ว
ตายเปนผีฟ้ามวน มาพี้ ฯ
๏ เมื่อนั้น พระบาทท้าวสะเด็ดจาก กองทุน
ยอพลไหลหลั่งนอง เนืองน้ำ
เสียงสะเทือนช้างเกานั้น เนืองหิ่ง
ก็อดั่ง ฟ้าฮนั่นก้องเสียงเท้า ทั่วพน ฯ
๏ แม้งนึ่ง ข้ามย่านกว้างเถิงเซต กัมมาพุ้นเขย
ภูธร เซาสำลาจอดนอน ทันนั้น
เมื่อนั้น แถนงวงเจ้ากำมา ขดไหย่
คิดฮอดฮู้คนิงแจ้ง ชู่ดวง ฯ
๏ คอนที่ ดงขาบท้าวพระบาท เจืองหานชอบแล้ว
ชาติ คนจังไฮมาปเวร นำด้วย
ดาดูได้บันนาการ หลายหลาก
ผ้าทิพได้โดยฮ้อย มอบมวน ฯ
๏ กับทั้ง แก้วด้านลูกหน่วยปะเสิด มนีวัน
ถวายบังคมแก่เจือง ปะนมไหว้
แต่นั้น แถนงวงเจ้ากำมา กัมขาบ
พระบาท ขึ้นสู่พุ้นบาลังฟ้า ฮอดคี่ แคร้อ ฯ

๏ ทุกสิ่งพ้อมของฝาก บันนาการ
มีผืนแฮหมื่นฮ่ำ กองแก้ว
กับทั้ง ชาวสานช้างทั้งนาง ฮ้อยคู่
ถวายบาทเจ้าเจืองท้าว ที่เซง ฯ
๏ เมื่อนั้น พระบาทท้าวต้านปาก หุมหัว
ขอบที่ แถนงวงมาส่วยเฮา ดีแล้ว
พอปะมานท้าวกำมา ลาเลิก
ขึ้นขี่ม้าผันผ้าย ฮอดเมือง ฯ
๏ เมื่อนั้น บาเจืองท้าวเลี้ยนพาน มนุสโลก
ยื่นฮื่นย้ายพลต่อ พากไป
เสียงสะบูก้องเกากัน เคงคื่น
เสียงฮนั่นก้องคุงฟ้า ฟากสวรรค ฯ
๏ เมื่อนั้น อินพั่งฟ้าวย้านหย่อน เยียวหยุด
ก็เพื่อ บุญบาเจืองผาบมาร พอยแพ้
เมื่อนั้น พยาอินไช้จตุรา เฮวฮีบ
สู่ง ไปฮับเจ้าเจืองท้าว ลูกกูเที่ยวเกิ้น ฯ
๏ เมื่อนั้น จตุโลกท้าวสะเด็ดด่วน มาเบื้อง
เถิงบาเจืองขาบกร ก่อยไหว้
อันว่า พงกระสัตร์เชื้อพยาอินท์ เทวราช
ยังสั่งข้อยคำแจ้ง เมื่อมาพระเอย
๏ เชินพระบาทไห้สเวยราช เมืองสวาง ว่าอัน
เมื่อนั้น ขวาขวาเสียงกล่าวกอน ถแลงถ้อย
เฮาก็ ชมงันด้วยอินตา เทวราช
ยินหยู่หมั้นยาซ้าย โก่นกอน ฯ

๏ แต่นั้น เพื่องๆ ย้ายปะคือแกว่ง ไกวพลพุ้นเยอ
นองพลไปหมื่นถัน แถวถ้อง
คนมือเข้าเมืองสวาง แค้นคั่ง
พิดานดอกไม้มุงกั้ง ค่วนเท็ง ฯ

๏ ปะดับสิ่งก้วยอ้อยปูก เปนถัน
กางพีดานม่านลาย ละวังไว้
เมื่อนั้น ภูมิเจ้าเจืองหาน สะเด็ดด่วน
ขึ้นสู่พื้นบาสังแก้ว แท่นคำ ฯ

๏ เสียงกองค้องเนื่องนั้น ตาสนั่น
เขาก็ เชินบาเจืองสู่หอ สงน้ำ
หลิงเห็น ฮอง ๆ เหลื้ยมสูรย์ไส เฮืองโลก
เขาก็ ยอ.เจ่มเจ้าเจืองท้าว โสดสง ฯ

๏ แต่นั้น เพื่อง ๆ กังคระฮ่ม คันคำ
บาเจืองสะเด็ดสู่หอ สงน้ำ
ตาดูพ้อมอันมี่ หลายหลาก
น้ำทิพพ้อมจันทะไล้ โสดสง ฯ

๏ งามดินด้นเหลือแผ่น นครอินท์
ชาวเมืองสวางเหลือตแล หลิงเจ้า ฯ

๏ แต่นั้น เพื่อง ๆ ย้ายคระฮ่ม เฮียงพาย
บาคานเจียระจากหอ สงน้ำ
บัดนี้ บุญมีได้โดยใจ จงไผ่ จิงแล้ว
ยังดินด้นแสนท่อ เมืองหลัง ฯ

๏ ไชยะโชกเพ้ได้ผ่าน เมืองสวาง
สนสนเขาคว่างพาย ยังพ้อม ฯ

๏ ทุกเทสท้าวแสนส่ำ นองมา
เต็มนครสวางขาบบา บุญกว้าง
เมื่อนั้น จตุโลกท้าวฝูงพยา ทังสี่
เลยมอบเมี้ยนวางช้าง แก่เจือง ฯ

๏ เจ้ายี่ท้าวเสวยราช เมืองสวาง
ฝูงนางเนืองมากหลาย เหลือล้น
ภูมิท้าวเจืองหาน แถลงกล่าว
ขอบที่ จตุโลกท้าวปุนบ้อง ปูกแปง หั้นแล้ว ฯ

๏ กันนั้น แถนงวงพ้อมแถนเม็ง แถนมิ่ง ก็มา
เขานี้ ทงบ่อแก้วเคยส้อง ส่วยคำ ฯ

๏ แถนโกไก้แถนถ่าว แถนเพื่อง ก็มา
มีสวาคำหมื่นตัว ถวายเจ้า
แถนหมอกพ้อมแถนตา กาบิ่น ก็มา
มีพายสานหมื่นตัว ถวายเจ้า
แถนสิ่งพ้อมแถนลม แมนส่อง ก็มา
เขานี้ เต้าส่วยท้าวมีค้อง คู่เงิน ฯ

๏ บัดนี้ เฮาก็ตาดูได้แสนแถน เต้าส่วย เฮาแล้ว
ภูวนาถต้านเยียซ้อย ไซ่สือ ฯ

๏ มิ่งเยียะ ไปไส่ท้าวทุกที่ กินเมืองเทียวเนอ
แองคอนผู้ คนเซง ไซ้แม่น
ให้มัน ไส่พวกพ้องฝูงแก้ว คู่คน
ฮาวพายผู้ คนดี ข้าเก่า
เมื่อนั่งท้าวแทนที่ แถนงวง ว่าเนอ ฯ

๏ พงศ์ชาติเชื้อน้องพี่ เยียลื้อ
กินเมืองหลวงแต่หลัง เหลือล้าง
กับทัง ทองศูนข้าคนดี้ ท้าวฮู่ง
ควนที่ แส้หมู่ช้างเมื่อนั่ง แถนงวง ซอบแล้ว

๏ อันว่า ผู้ก่งท้าวนามนาด ขุนคาน
เปนแถนแทที่เมื้อง พะดานกว้าง
แต่นั้น เซ็นเซ็นเสียงแซกแมน เมื้อบ้าน
เจืองก็ กะสันเถิงง้อมเมียขวัน ฐู้มิ่ง พายพุ้น
ฉะพี้ไว้สามเข้า ขวบปาย หนี้แล้ว ฯ

๏ อันนี้ ดูดั่งอุบบาทเบื้องปางหยู่ เซี้ยงเคือ ก็นา
จวนไจกุหยู่มัว เมางัวน
แต่นั้นเจ้าปาก ต้านจ่าซ้อนทังหมื้น คื้นเชี้ยง
มิ้งจ่ง เมื้อทูนไหว้จอมสี่ ฮู้ย่าง เฮวเก๊น
เชิญพี่ เจ้าดุ่มฟ้ามาพี้ เพื้อนเฮา ฯ

๏ เมื่อนั้น บาก็ก้มขาบไหว้แล้วเลิก เดยดา
ทงถวาคำขึ่ผยอง ผันผ้าย
แม้งนิ่ง คับคาข้ามเขาดอย เดินประเทศ
กิ่งเขตไก้กำมาแล้ว จอดเซา

๏ ผ่อเห็น วันค่ำค้อยคุ้มมืด มัวทางพุ้นเยอ
บาก็เซาสำลาจอดนอน ทันกว้าง
แองคอนท้าวดื้นเชี้ยง คนิงมาก
ปานนี้ น้องนาดแก้วนางฟ้า พ่าคอง พุ้นแล้ว

๏ แม้งนิ่ง ดมปิ่นเบื้องหนาวหน่วง ออระซอน
ฟังยิน สานสานเสียงไก่ขัน ในบ้าน
ดีแก่ แสงอรุนขึ้นเทิงดอย แจ้งส่อง
ท้าวก็ ขึ้นขี่ม้าเลยต้า ด่วงไป ฯ
คอนก็ ย่องย่องผ้ายดื้นผา หิมมะเวศ
แม้งนิ่ง เถิงเขตไก้กองทูนแล้ว จอดเซา ฯ

๏ ปางก่อนก็ท้าวฮู่ง เฮานอน หนี้แล้ว
พังพายเหลือท่งเพี้ยง แคมน้ำ
เมื่อนั้น เอกราชเท้าเซาอาบ เอาแฮง
พอปะมานเดยด่วงกาย ไปหน้า
วอยวอยข้ามหลายหลื้ม หิมะเวศ
แม้งนิ่ง กิ่งเขตไก้พิมานแก้ว พี่คน ฯ

๏ ผ่อเห็น ซะพู่ฟ้าวซ้องกาบ แกมคาน พุ้นเยอ
เลี้ยนพานสุดชั่วคา เต็มเยี้ยม
เหลิงเห็น ฮอง ๆ เหลื้อมปาระมี ไหลหลั่ง
แสนดิ่วช้างฟูมน้ำ โกดสาน ฯ

๏ ผาสาดแก้วซ้องยอด เลี้ยนถัน
ที่นั้น จอมเมืองสี่แจ่มเมือง นอนหั้น
ทันที่ สายสายพุ้นแมนทง ท้าวนอก
เขานั้น เต้าส่วยท้าวมีค้อง คู่เงิน ฯ

๏ เบื้องแง่ซ้ายแมนเคือ ผ่าฮองก็มา
ถวายบังคมคว่างพาย ปะนมน้อม
บุรีขั้นเมืองพา ท้าวหิ่ง ก็มา
เขานี้ เต้าส่วยท้าวมีผ้า แผ่นคำ ฯ

๏ ฝูงนี้ เจืองเวนไว้ขุนฮาว อ้ายคว่าง ปุนแล้ว
ยังดื้นด้นแสนท่อ เมืองปะกัน ฯ

๏ เมื่อนั้น แองคอนผ้ายเวหา มาฮอด
ขึ้นสู่ง้อมปะนมน้อม ซาบถวาย ฯ
๏ เมื่อนั้น ง้อมกล่าวต้านชมชื่น หุมงัน
ก็เพื่อ คนิงจอมเมืองหยู่ยื้น ยาวมื้อ
สู่ก็ เนื่องพลขึ้นเมือเท็ง หลายขวบจิงแล้ว
หนแห่งค้ายพายพุ้น ดั่งรือหั้นซาม ฯ
๏ เมื่อนั้น แองคอนท้าวตื่นเชี่ยง ปะนมนอบ ฯ
นบพี่เจ้าผิวเผี้ยน ดูกเม็ง ฯ
นองพลขึ้นดาวะดิงสา หลายขวบจิงแล้ว
บุญมากแพ้แถนส้อง ส่วยพาย ฯ
๏ ทุกเทสท้าวเต้าส่วย เนื่องนอง ฯ
บันนาการมื่มากหลาย เหลือล้น
มีทัง บริวารน้อมนางสวรรค เก้าหมื่น
ถวายบาทเจ้าพอฮู้ ฮ่างอวน ฯ
๏ อันนึ่ง อินทราชท้าวเวนมอบ เมืองสวาง
จอมเจืองปุนหยู่กะเดิม สมส้าง
อันนึ่ง จตุโลกท้าวทันทอน ทังสี่
ซ้ำมอบม้วนวางไว้ ซ่างเจือง ฯ
๏ ก็เพื่อบุญมากเท้าทุกแห่ง หุมงัน
บาเจืองปุนไส่นา นานแล้ว ฯ
๏ เพื่อว่า คิดจอดเจ้าทุกค่ำ วันคืน
เซิ่น ๆ ชลเนตไหล เหลือกั้น
ก็เพื่อ คนิงเถิงเจ้าจอมสี่ เค้าแก่น พายพี้
ก็จิ่ง จำข้อยหว้ายย่านพ้ำมาพี้ เพื่อบุญเจ้าพี่ ฯ

๏ เมื่อนั้นคอนก็ นบนอบนิ้วแล้วเอิก ถาลง
นำบันนาการเถิงคว่างพาย ปะนมน้อม
บุญเฮืองเจ้าเมืองสวาง ยสไหย่
มอบสั่งถ้อยคำแจ้ง ชู่ปะการ ฯ
๏ เจืองก็ วางเมืองให้หุมพาย อ้ายคว่าง
เวนทัง บริวารพ้อมนางสาว หกหมื่น
มวนมอบให้อ้ายคว่าง ยูปุน ฯ
๏ อันนึ่ง ผาแผ่นท้าวเทวราช อินทา
เอามาปงตื้มนาง นงหน้า ฯ
๏ เมื่อนั้น ซะพู่หน้าอ้ายคว่าง หุมงัน
ยอบันนาการถวายไส่หัว หุมเก้า
บัดนี้ ปาดถนาได้โดยไจ จงไผ่ จิงแล้ว
แม่นว่า เถ้าแก่ฮ้ายชราส้า ส่วงเถิง ก็ดี ฯ
๏ ยังเล่า พัดค่าวตั้งดอกคาบ เปนตื้มากนอ
ก็เพื่อ บุญบาสี่หุ่มตัว ฝูงข้อย ฯ
๏ อันนึ่ง พระบาทท้าวยังสั่ง สูมา
คันว่า เถิงเดือนสามคอบเวน เวียนขึ้น
(ราสี่ย้ายยวงเถิง ปี๋ไหม่)
ปี๋เก่าตั้งระดูถ้วน ถ่ายแถม ฯ
๏ สูจัก ผั้นสายเงินสายคำซั่งแนน เมืองฟ้า
ตามเดิมส้ามนาคอง สันเก่า
ฮีดแต่เก้าถนอมไว้ หย่าวาง ฯ